

38. LGBT FILM FESTIVAL

December 10 — 18, 2022

Kino-uho

Ob 100-letnici filma

NOSFERATU

Premiera nove glasbene spremljave

27. december ob 20.00

Cankarjev dom

NOSFERATU

Friedrich Wilhelm Murnau, 1922

partitura

ANDREJ GORIČAR

Spremljevalne prireditve

četrtek, 1. 12.

19.00

V njegovem objemu

(Holding the Man), Avstralija, 2015, 127, bp

Scenarij: Tommy Murphy po spominih Timothyja

Conigravea

Režija: Neil Armfeld

Glavne vloge: Ryan Corr, Craig Stott, Sarah Snook,

Francesco Ferdinandi

Produkcija: Goalpost Pictures

Najstnika Tim in John se zaljubita v 1970-ih v Avstraliji in se pogumno spoprijemata z ovirami v svoji petnajstletni zvezi, dokler ne pride nova kriza v njuno življenje. Topla, smešna in žalostna zgodba o gejevskem paru, razkritju, aidsu in homofobiji.

Sledi predstavitev slovenskega prevoda romana, po katerem je nastal film.

sobota, 17. 12.

Zaključni žur v K4

24.00

sreda, 21. 12.

Galerija Škuc: tradicionalno branje Lambde.

19.30

Ostale spremljevalne prireditve bodo objavljene pred začetkom festivala.

Letošnji festival bomo izpeljali v fizični in virtualni obliki (kratke filme).

Promocija LGBT branja

Zaradi izjemnega odziva na akcijo Promocija LGBT branja, bomo letos z njo nadaljevali. Obiskovalke_c_i bodo na nekaterih filmskih projekcijah prejele_i tudi knjigo. Seveda pa se bodo knjige zbirk Lambda in Vizibilija prodajale v predprijavi Kinoteke ves čas festivala.

V Ljubljani bo že pred festivalom potekala filmska delavnica s Simono Jerala in z Ambrožem Pivkom – rezultati bodo prikazani zadnji dan festivala.

Pomagaj festivalu

Naš festival je že tradicionalno podhranjen. Tudi letos mu je država namenila 44% manj sredstev kot pred dvema leti, zato je vsaka podpora dobrodošla.

Svoj prispevek lahko nakažete na:

Škuc, Stari trg 21, Ljubljana,
račun: SI56 0208 3001 7013 681,
sklic: 00-703, namen: prispevek FGLF
ali pošljite SMS: SKUC5 na 1919

Nagrade

Rožnatega zmaja za najboljši slovenski kratki film bomo podelili na otvoritvi.

Rožnatega zmaja za najboljši celovečerni igrani film, po oceni mednarodne žirije, ki je predstavljena v katalogu, bomo podelili pred zadnjo projekcijo festivala.

Z vašo pomočjo pa bomo izbrali še najboljši film po ocenah publike: filme, ki se bodo predvajali v Slovenski kinoteki, boste ovrednotili z ocenami, ki jih boste natrgali na vstopnici – ter potem vstopnico oddali v za to pripravljeno škatlo pri izhodu.

Organizator festivala in založnik filmskega kataloga

Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana
tel. 01 430 3530
www.skuc.org

Soorganizatorji

Slovenska kinoteka, Kinodvor, Gimnazija Ptuj, CID Ptuj, IntimniKino, GT22, MKC Maribor, Mladinsko društvo Bistrica ob Sotli, MKSMC Botegin, Filmsko gledališče Idrija, Koroška Pride, Knjižnica Ksaverja Meška, Cinema Ariston Trst

Festival je bil prvič organiziran leta 1984 v okviru festivala Magnus in velja za najstarejši festival LGBT filma v Evropi.

Selekcija in organizacija

Andrej Uzar, Brane Mozetič, Jasmina Šepetavc, Luka Pieri, Miha Bizjak, Miha Satler, Pino Pograjc, Polona Črnič, Simona Jerala, Suzana Tratnik in Tadej Rondaj

Prevajalska ekipa

Ana Grmek Kandus, Anja Naglič (vodja), Daša Cerar, Diana Guden Jenko, Domen Kavčič, Elida Fürst, Luka Pieri, Maja Lovrenov, Miha Jenko, Silvana Orel Kos in Tanja Bulajč

Posebna zahvala

Aleš Pečnik, Aleš Zobec, Alex Eržen, Alojzija Zupan Sosič, Boris Petkovič, Byoung

Yoong Kang, Jasmina Kožar, Jernej Škof, Legebitra, Matjaž Končina, Miran Šolinc, Mitja Blažič, Monika Zupin, Petja Grafenauer, Roman Kuhar, Saša Istenič Kotar, Simon Popek, Špela Setničar, Tara Dobravec, Veleposlaništvo Južne Koreje na Dunaju in mnogi drugi ...

Medijska podpora

Narobe (www.narobe.si), Radio Študent, Napovednik, Torex ob petih, Mladina, Gejm

Podatke o filmih uredila

Suzana Tratnik

Oblikovanje plakata in

filmskega kataloga

Hand Bag

Tisk

Cicero

Informacije

Društvo Škuc, Metelkova 6, Ljubljana, tel. 01 4303 530

Slovenska kinoteka, Miklošičeva 28, Ljubljana, tel. 01 4342 520; blagajna 01 4342 524

Blagajna je odprta eno uro pred prvo predstavo, popust na količinski nakup ...

Pod 25 in nad 55 let imajo 50% popust.

lgbtfilmfest.si

www.ljudmila.org/siqrd/fglf

www.facebook.com/slo.fglf

www.instagram.com/fglf/lj/

	LJUBLJANA. – KINODVOR OTVORITEV	19.00	Samo na izi (Så jävla easy going/So Damn Easy Going), Švedska/Norveška, 2022, 91', ap, svp
sob., 10. 12. 21.00	Marjetica v postelji (Daisy Bed), Slovenija, 2022, 4', bd LGBT SLO 1984 Slovenija, 2022, 87', ap Po projekciji se bo predstavila ekipa filma.	21.00	Joyland Pakistan, 2022, 126', ap, svp
	SLOVENSKA KINOTEKA		
ned., 11. 12. 16.00	SPORED KRATKIH 1 Tout en Haut (All the Way Up / Do vrha), Slovenija, 2021, 8', bd Teologija (Theology), Slovenija, 2021, 5', bd Filma bosta uvedla režiserja. Mazhya Aaichi Girlfriend (My Mother's Girlfriend), Indija/VB/Nemčija, 2021, 15', ap Tatbiq (Adjustment), Iran, 2022, 17', ap Blaues Rauschen (Blue Noise), Nemčija/Avstrija, 2022, 17', ap Crudo (Raw), Španija, 2022, 20', ap	sre., 14. 12. 17.00	Périphérie Francija, 2021, 16', ap Gateways Grind VB, 2022, 75', svp
18.00	Bestički (Les Meilleures/Besties), Francija, 2021, 80', ap, svp	19.00	Angelo Bolivija/Nova Zelandija, 2022, 9', ap Alis Kolumbija/Čile/Romunija, 2022, 84', ap, svp
20.30	Ayor Nizozemska, 2021, 11', ap Bent VB/Japonska, 1997, 105', svp Po projekciji predstavitev prevoda pričevanja Heinza Hegra Možje z rožnatim trikotnikom in pogovor z zgodovinarjem Marcom Reglia.	21.00	Wrath of Desire (Ai Sha), Tajvan, 2020, 115', ap, svp
pon., 12. 12. 17.00	Fado Menor Portugalska, 2022, 7', ap Trije turobni tigri (Três tigres tristes/Three Tidy Tigers Tied a Tie Tighter), Brazilija, 2022, 86', ap, svp	čet., 15. 12. 17.00	Otroci noči (Nattebarn/Young and Afraid), Norveška 2021, 90', ap, svp Po projekciji bo režiser Sverre Kvamme odgovarjal na vprašanja.
19.00	Nelly&Nadine Švedska/Belgija/Norveška, 2022, 92, ap, svp	19.30	Pipes Švica, 2022, 4', animirani, bd Vlažen prod (Wet Sand), Švica/Gruzija, 2021, 114', ap, svp Po filmu pogovor z igralko Bebe Sesitašvili.
21.00	Daljni kraj (A Distant Place), Južna Koreja, 2021, 119', ap, svp	pet., 16. 12. 17.00	Esther Newton me je naredila lezbijko (Esther Newton Made Me Gay), ZDA, 2022, 90', svp
tor., 13. 12. 17.00	Strah me je, torero (Tengo miedo torero/My Tender Matador), Čile/Argentina/Mehika, 2020, 93', ap, svp Film bo pospremil slovenski prevod romana.	19.00	Big Night Filipini, 2021, 96', ap, svp
		21.00	Fist Francija/Nemčija, 2021, 3', bd Fin (The End), ZDA, 2022, 11', bd Morda nekoč (Maybe Someday), ZDA 2022, 91', svp Pogovor z režiserko preko zooma.
		sob., 17. 12. 17.00	SPORED KRATKIH 2 Remembering the Nights in Safe Haven Nizozemska/Slovenija, 2020, 17', bd Film bo pospremil režiser. Українські Квіри Борці За Свободу (Ukrainian Queer Fighters For Freedom), Ukrajina, 2022, 29', ap Maldita. A Love Song to Sarajevo Španija, 2022, 28', ap

- 19.00** **Dva kratka filma s filmske delavnice Simone Jerala in Ambroža Pivka**
- Camila gre nocej ven**
(Camila saldrá esta noche/Camila Comes Out Tonight), Argentina, 2021, 100', ap, svp
- 21.30** **The Occurrence of Colours by Night**
Nemčija/Avstrija, 5', bd
- Peter von Kant**
Francija, 2022, 85', sp

Samo splet – VIMEO – Online only

- Babsi Adler**
Slovenija, 2022, 11', ap
- Borba i dalje traje**
(We Fight On), Srbija, 2022, 25', ap
- Čopor pičića**
(Fanny Pack), Paula Skelin, Hrvaška, 2022, 47', ap
- Hugo 18h30**
Francija, 2020, 13', ap
- Lotus Sports Club**
Nizozemska/Kambodža, 2022, 72', ap
- Mi vida al principio**
(My Life at the Beginning), Španija, 2022, 16', ap
- Nothing But a Human**
Indija, 2021, 45', ap
- Privilégios**
Privileges), Brazilija, 2022, 33', ap
- Um Caroço de Abacate**
(An Avocado Pit), Portugalska, 2022, 20', ap

- OFF** ŠKUC – KULTURNI CENTER Q (TIFFANY), METELKOVA-MESTO, LJUBLJANA
- čet., 8. 12. **19.00** **Ubijanje sestre George**
(Killing of Sister George), ZDA, 1968, 140', ap
- pet., 9. 12. **19.00** **NARCISSISM – The Auto-Erotic Images**
Nemčija, 2022, 90', ap
Sedi pogovor s Toni Karat in Del LaGrace Volcano!
- ned., 18. 12. **19.00** **Feast**
Nizozemska, 2021, 85', ap – projekcija za geje!
Sedi pogovor o kemseksu, hivu in drugih SPO.

- MARIBOR, INTIMNIKINO, GT22 (GLAVNI TRG 22)
- pon., 12. 12. **20.00** **Peter von Kant**
Francija, 2022, 85', sp
- tor., 13. 12. **20.00** **Samo na izi**
(Så jävla easy going/So Damn Easy Going), Švedska/Norveška, 2022, 91', ap, svp
- sre., 14. 12. **20.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap + **pogovor**

- IDRIJA, FILMSKO GLEDALIŠČE
- tor., 13. 12. **20.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap + **pogovor**
- PTUJ, MESTNI KINO
- sre., 14. 12. **15.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap
- čet., 15. 12. **15.00** **Bent**
VB/Japonska, 1997, 105', svp

- KOPER, MKSMC BOTEGIN (GLAGOLJAŠKA 4)
- čet., 15. 12. **20.00** **Trije turobni tigri**
(Três tigres tristes/Three Tidy Tigers Tied a Tie Tighter), Brazilija, 2022, 86', ap, svp
- pet., 16. 12. **20.00** **Peter von Kant**
Francija, 2022, 85', sp
- sob., 17. 12. **20.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap + **pogovor**

- SLOVENJ GRADEC, KNJIŽNICA KSAVERJA MEŠKA
- pet., 16. 12. **18.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap + **pogovor**
- BISTRICA OB SOTLI, MLADINSKI CENTER
- sob., 17. 12. **20.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap

- TRST, CINEMA ARISTON
- tor., 20. 12. **18.00** **LGBT SLO 1984**
Slovenija, 2022, 87', ap + **pogovor**

Ljubljana – Kinodvor

sobota, 10. 12.

21.00 – **otvoritev**

v Marjetica v postelji

(Daisy Bed), Alen Predanič in Robi Predanič, Slovenija, 2022, 4', bd

Lastnici graščine igrata skrivnostno igro, v kateri mečeta črne kroglice v čarobni stroj. Navajeni sta zmagovati, a tokrat je drugače.

The owners of the mansion play a mysterious game in which they throw black balls into a magic machine. They are used to winning, but this time it's different.

LGBT SLO 1984

Slovenija, 2022, 87', ap

Režija: **Boris Petković**

Produkcija: **Zavod Kineki, Katapult**

Film usmerja pogled v Festival Magnus – homoseksualnost in kultura, leta 1984 v Škucu v Ljubljani, ki je bil prelomni dogodek slovenskega LGBT-gibanja in obenem začetek LGBT filmskega festivala, ki velja za najstarejši LGBT filmski festival v Evropi. Prva leta zaznamujeta močno klubsko dogajanje in organizacija različnih prireditev in festivalov. Slovensko LGBT-gibanje se tako zapiše v zgodovino kot eno najnaprednejših gibanj tistega časa, v različnih oblikah in organizacijah pa deluje tudi danes: Škuc-Lezbična sekcija LL, Škuc-Magnus, Festival Lezbična četrt, Društvo DIH, Legebitra, Transakcija, Društvo Parada ponosa ...

Po projekciji se bo predstavila ekipa filma.

In 1984 the Magnus Section – the first organized gay movement in the former Yugoslavia and probably in Eastern Europe as well – was established at the ŠKUC-Forum. The first years were characterized by club events and the organization of events and festivals. The Slovenian LGBT movement became the most progressive movement of that time and is still active today through different forms and organizations: Škuc-Lezbična sekcija LL, Škuc-Magnus, Festival Lesbian Quarter, Društvo DIH, Legebitra, Transakcija, Društvo Parada ponosa ...

Slovenska kinoteka

nedelja, 11. 12.

16.00

SPORED KRATKIH 1

v Tout en Haut

(All the Way Up / Do vrha), Alen in Robi Predanič, Slovenija, 2021, 8', bd

Dve bitji sanjarita o tem, kako bi kot prvi uspeli posneti Nezemljane. Nekega dne neznani leteči predmet pristane na njunem planetu. Kakšne priložnosti ju čakajo?

Two creatures have a dream to be the first to capture aliens on film. One day a UFO arrives on their planet. What opportunities await them?

v Teologija

(Theology), Alen in Robi Predanič, Slovenija, 2021, 5', bd

Čarovnici si želita mačko, zato se odločita, da jo priključeta z urokom. Pojavi se bitje, ki ni podobno navadni mački.

Two witches want a cat, so they decide to summon it with a spell. A creature appears, but it doesn't look like a regular cat.

Filma bosta uvedla režiserja.

v Mazhya Aaichi Girlfriend

(My Mother's Girlfriend), Arun Fulara, Indija/VB/Nemčija, 2021, 15', ap

Renuka, ki je zaljubljena v sosedo Sadiyo, se mora naposled soočiti s svojim sinom.
Renuka, who is in love with her neighbour Sadiya, must eventually face her son.

Tatbiq

(Adjustment), Mehrdad Hassani, Iran, 2022, 17', ap

Devetletni deček Shahrokh, ki ga družina in sovrstniki ne sprejemajo, se odloči, da ostane zvest samemu sebi.

Nine-year-old Shahrokh, pushed away by his family and friends, decides to stay true to himself.

Blaues Rauschen

(Blue Noise), Simon Maria Kubiena, Nemčija/
Avstrija, 2022, 17', ap

Mlad obrtniški vajenec Alex v iskanju bližine odkriva neraziskane sile privlačnosti in ob tem spozna del samega sebe.

A young apprentice craftsman, searching for closeness, discovers unexplored forces of attraction and, in doing so, learns about himself.

Crudo

(Raw), Rafael Martínez, Španija, 2022, 20', ap

Jose, ki poleti pomaga očetu z delom v klavnici, spozna skrivnostnega moškega, ki v njem zbudi dotlej neznana čustva.

Jose spends the summer at his father's butcher shop. During an assignment he meets a mysterious man who awakes in Jose hitherto unknown feelings.

nedelja, 11. 12.

18.00

Bestički

(Les Meilleures/Besties), Francija, 2021, 80', ap, svp

Scenarij in režija: **Marion Desseigne Ravel**

Glavne vloge: **Lina El Arabi, Esther Bernet-Rollande, Maya Zrouki, Kiyane Benmara**

Produkcija: **Tripode Productions, 32 juin films**

Najstnica Nedjma živi z mamo in sestro v Parizu in trenutno preživlja poletje s svojo klapo. Ko spozna Zino, se ji življenje obrne na glavo. Toda Zina je pripadnica nasprotne bande v soseščini, tako da sta podnevi nasprotnici, ponoči pa skrivni ljubimki. Nedjma je vse bolj izgubljena in razdvojena med vrednotami svoje bande in lastno lezbično željo, ki je ne bi mogel ne razumeti ne tolerirati nihče v njeni soseščini. Toda nekaterim odločitvam se ni mogoče izogniti. Posebna nagrada v San Franciscu.

Paris. Nedjma, a teenager living with her mom and sister, spends the summer with her squad. She sees her life turned upside down when she meets Zina, coming

from the opposite gang. They are rivals in broad daylight, but lovers in secret. Nedjma is sucked into a spiral, torn apart between the values of the hood and her own desire, which no one around her can possibly understand or let alone tolerate. She will have to make a choice that will ultimately define who she is.

nedelja, 11. 12.

20.30

Ayor

Tom Bakker, Nizozemska, 2021, 11', ap

Med državno slovesnostjo ob Dnevu spomina na mrtve leta 1970 na Nizozemskem dva moška v znak protesta položita venec v spomin na do tedaj nepriznane LGBTQIA+ žrtve druge svetovne vojne.

During the national Remembrance Day ceremony in the Netherlands in 1970, two men lay a wreath in protest, remembering the previously unrecognized LGBTQIA+ victims of World War II.

Bent

VB/Japonska, 1997, 105', svp

Scenarij: **Martin Sherman**

Režija: **Seam Mathias**

Glavne vloge: **Lothaire Bluteau, Clive Owen, Brian Webber, Ian McKellen, Mick Jagger**

Produkcija: **Channel Four Films**

© Park CircusFilm

Film je bil posnet na podlagi istoimenske drame Martina Shermana iz leta 1979, ki je nastala po Hegrovemu pričevanju o preganjanju gejev v nacistični Nemčiji. Max je gej in Jud, ki živi v Berlinu, od koder ga pošljejo v koncentracijsko taborišče Dachau. Max nosi rumeno oznako za Jude, zanika pa svojo homoseksualnost. Toda izdajo ga čustva, ko se zaljubi v taboriščnika Horsta, ki s ponosom nosi rožnati trikotnik, s katerim so v nacističnih taboriščih označevali geje. Film je bil zelo odmeven, tudi zaradi igre Micka Jaggerja.

Po projekciji predstavitev prevoda pričevanja Heinza Hegra Može z rožnatim trikotnikom in pogovor z zgodovinarjem Marcom Reglia.

In 1930s Berlin, a gay Jew Max is sent to Dachau concentration camp under the Nazi regime. He tries to deny he is gay and gets a yellow label (the one for Jews) instead of pink (the one for gays). In camp, he falls in love with fellow prisoner Horst, who wears his pink label with pride, and who shows him, not only love but also the dignity that lies in acknowledging one's beliefs.

ponedeljek, 12. 12.

17.00

v Fado Menor

Salvador Alejandro Gutiérrez, Portugalska, 2022, 7', ap

Tavajoč po temnih ulicah Lizbone, poskušata dva moška doseči spravo, medtem ko jima spomin uhaja na dogodek, ki je izzval njuno lastno sprejemanje.

Roaming the dark streets of Lisbon, the two men try to reconcile their differences, while remembering an event that confronted their sexuality.

Trije turobni tigri

(Três tigres tristes/Three Tidy Tigers Tied a Tie Tighter), Brazilija, 2022, 86', ap, svp

Scenarij: **Gustavo Vinagre, Tainá Mühringer**

Režija: **Gustavo Vinagre**

Glavne vloge: **Isabella Pereira, Pedro Ribeiro,**

Jonata Vieira, Filipe Rossaro

Produkcija: **Carneiro Verde Filmes, Tempero Filmes**

Trije mladi kviri tavajo po mestu, ki sta ga izžela pandemija in podivjani kapitalizem, in se spominajo svojih minulih ljubezni, si izmenjujejo izku-

šnje s hivom, si svetujejo pri ličenju in se srečujejo s sebi podobnimi v razvpitem salonu pevke Mirte. Staromodni prostor je zbirališče mnogih odpadnic_kov, ki jih je družba pozabila in izvrgla. V tem zabavnem, nadrealističnem prikazu politično vsiljene amnezije je vzniknila nova doba kvirovstva, v kateri lahko LGBTQI+ spomini preživijo samo z ustvarjanjem pomembnih človeških vezi, kot kolektivni spomin. Teddy na letošnjem berlinskem festivalu.

Three young queer people drift through a city bled dry by the pandemic and rampant capitalism, remembering each other's late lovers, sharing their experiences with HIV, getting makeup tips, and ultimately coming together with others forgotten by society for an antique revue in the salon of a singer named Mirta. In this affable, surrealist survey of a politically imposed amnesia, a queer era has dawned in which memories can only survive because they are shared collectively and passed on through effective relationships.

ponedeljek, 12. 12.

19.00

Nelly&Nadine

Švedska/Belgija/Norveška, 2022, 92, ap, svp

Režija: **Magnus Gertten**

Nastopajo: **Nelly Mousset-Voss, Nadine Hwang,**

Joann Schenkar, José Rafael Loveras,

Irene Krausz-Fainman, Sylvie Bianchi

Produkcija: **Auto Images, Associate Directors,**

Upnorth Films, SVT itn.

Film Nelly & Nadine je neverjetna ljubezenska zgodba dveh žensk, ki se zaljubita na božični večer leta 1944 v koncentracijskem taborišču Ravensbrück. Čeprav sta bili v zadnjih mesecih vojne ločeni, se ponovno srečata in zaživita skupaj do konca življenja. Njuna ljubezen je bila dolgoletna skrivnost, tudi za najožjo družino, potem pa se je Nellyjina vnukinja Sylvie odločila odpreti osebni arhiv Nelly in Nadine ter razkriti njuno izjemno zgodbo. Teddy na letošnjem berlinskem festivalu.

Nelly & Nadine is the unlikely love story between two women falling in love on Christmas Eve, 1944, in the Ravensbrück concentration camp. Despite being sep-

arated in the last months of the war, Nelly and Nadine manage to later reunite and spend the rest of their life together. For many years their love story was kept a secret, even to some of their closest family. Now Nelly's grandchild, Sylvie, has decided to open Nelly and Nadine's unseen personal archives and uncover their remarkable story.

ponedeljek, 12. 12.

21.00

Daljni kraj

(A Distant Place), Južna Koreja, 2021, 119', ap, svp

Scenarij in režija: **Park Kun-Young**

Glavne vloge: **Kang Gil-woo, Hong Kyung,**

Lee Sang-hee, Ki Joo-bong

Produkcija: **Haengbang, Bomnae films,**

Chalna Production

Jin-woo se je pred petimi leti ustalil na ovčji farmi. Od takrat svojo nečakinjo Seol vzgaja kakor lastno hčer, skupaj s svojim partnerjem Hyun-minom. Nekega dne se na vratih prikaže Jin-wojeva sestra dvojčica Eun-young, ki je rodila Seol, in vztraja, da hoče odslej sama skrbeti zanjo. Jin-woo ni navdušen, da bi ji »vrnil« nečakinjo Seol. Toda sestra Eun-young ne popušča in se odloči za umazano igro – bratovo gejevsko razmerje razkrije vsem njenim sosedom. Zmagovalec v New Yorku in Los Angelesu.

After settling down at a sheep ranch in Hwacheon five years ago, Jin-woo has been raising his niece Seol like his own daughter with his same-sex partner Hyun-min. One day, Jin-woo's twin sister Eun-young who is the birth mother of Seol turns up at their doorstep and insists on taking Seol with her. As Jin-woo hesitates to send Seol to Eun-young, Eun-young, out of anger, discloses his relationship with Hyun-min in front of Jin-woo's neighbors.

torek, 13. 12.

17.00

Strah me je, torero

(Tengo miedo torero/My Tender Matador), Čile/Argentina/Mehika, 2020, 93', ap, svp

Scenarij: **Rodrigo Sepúlveda, Juvan Tovar**

Režija: **Rodrigo Sepúlveda**

Glavne vloge: **Alfredo Castro, Sergio Hernández,**

Amparo Noguera, Luis Gnecco

Produkcija: **Forastero, Zapik Films**

Piše se leto 1986, Santiago de Chile, čas Pinochetove diktature. Reven star transvestit La Loca del Frente, ki pogumno nosi svojo drugačnost, se vplete v tvegano tajno operacijo. Potem ko se zaljubi v gverilca Carlota, ga ta prosi, naj doma skrije nevarne uporniške dokumente proti diktaturi. Zasnovano po istoimenskem prozornem bestsellerju avtorja in kontroverznega kvirovskega umetnika Pedra Lemebela (1952–2015), pionirja in ikone LGBTIQ-gibanja v Južni Ameriki.

Film bo pospremil slovenski prevod romana.

In Santiago de Chile, the year 1986, La Loca del Frente, a poor old transvestite, gets involved in a risky clandestine operation after falling in love with a guerrilla, who asks her to hide dangerous secrets of the resistance against the dictatorship of Augusto Pinochet. This is the story of "Tengo Miedo Torero", the adaptation of the homonymous novel by Pedro Lemebel, a pioneer of the queer movement in Latin America.

torek, 13. 12.

19.00

Samo na izi

(Så jävla easy going/So Damn Easy Going),

Švedska/Norveška, 2022, 91', ap, svp

Scenarij: **Christoffer Sandler, Lina Åström,**

Jessika Jankert, Linda-Maria Birbeck

Režija: **Christoffer Sandler**

Glavne vloge: **Nikki Hanseblad,**

Melina Paukkonen, Emil Algeus, Shanti Roney

Produkcija: **Cinetic Film**

© Ola Kjelbye / Cinetic Film

Najstnica Joanna ima ADHD in potrebuje zdravila za umiritev živahnega delovanja svojih

možganov. Živi z depresivnim očetom, ki ni sposoben poskrbeti za njuno preživetje. Joanna poskuša na vse načine priti do denarja in svojih zdravil. Med vsem kaosom spozna očarljivo in stabilno Audrey, toda zaljubljenost ni samo lahkotna. Film, posnet po istoimenski mladinski uspešnici švedske avtorice Jenny Jägerfeld, je zabavna, trpka in pristna drama o odraščanju dekleta, ki nima druge izbire, kot biti ona sama. Nagrada za prvenec v San Franciscu.

Joanna suffers from ADHD and needs medication to keep her buzzy brain in order. Her depressed father hides behind drawn curtains and can't manage to buy food, pay the bills, or support Joanna. So she must be creative in her hunt for money, resorting to selling whatever she can at her high school to pay for her medication. Amidst the chaos, she meets the charming and confident Audrey, so she now has both a bursting mind and an exploding heart. So Damn Easy Going is a funny, sweet coming-of-age drama about love and daring to be yourself.

torek, 13. 12.

21.00

Joyland

Pakistan, 2022, 126', ap, svp

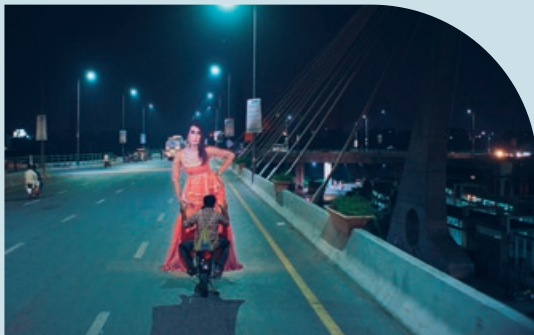
Scenarij in režija: **Saim Sadiq**

Glavne vloge: **Ali Junejo, Alina Khan, Rasti Farooq, Sarwat Gilani, Sohail Sameer, Salman Peerzada, Sania Saeed**

Produkcija: **Film Manufacturers Inc.**

V srcu konservativnega pakistanskega glavnega mesta Lahore živi družina Rana, ki jo neizprosno vodi, predvsem pa omejuje star patriarh. Starejši sin ima ženo in tri hčere. Najmlajši sin Haider, poročen s svobodomiselno Mumtaz, se trudi preživeti družino. Medtem ko je njegova družina na preži za moškim potomcem, ki naj bi ga rodila Mumtaz, se Haider skrivaj zaposli kot plesalec v erotičnem gledališču. Tam spozna trans plesalko Bibo, s katero se zaljubi. Razkritje njune afere bi zamajalo tla navidezno moralno neoporečne družine Rana. Queer palma na letošnjem canskem festivalu.

In the heart of the metropolitan yet conservative city of Lahore lives the Rana family, comprising of the old

patriarch, the elder son and pregnant wife with three daughters, and the youngest son Haider and his wife Mumtaz. As the Rana's eagerly anticipate the birth of a baby boy to continue their family line, Haider secretly takes up a job as a background dancer at an erotic theatre where he is drawn to an ambitious trans starlet, Biba.

sreda, 14. 12.

17.00

Périphérie

Thibault Bru, Francija, 2021, 16', ap

Visoko noseča Éva noče na indukcijo poroda. Namesto tega se s partnerko Soraya odpeljeta na pariško obvoznico in se iskreno pogovorita. Éva, pregnant and passed her term, refuses to go to hospital for an induction. Instead, she and her partner Soraya drive on the Parisian ring road and have an honest conversation.

Gateways Grind

VB, 2022, 75', svp

Režija: **Jacquie Lawrence**

Nastopajo: **Sandi Toksvig, Barbara Hosking, Maureen Duffy, Lisa Power, DJ Ritu,**

Elizabeth Wilson, Alex d'Sa, Jude Adams

Produkcija: **Jackdaw Media, Anubis Films**

Prvi dokumentarni film o legendarnem londonskem klubu Gateways Grind, verjetno najslavnejšem lezbičnem baru na svetu, ki ga vidimo tudi v 10-minutnem prizoru v filmu *Ubijanje sestre George* (Aldrich, 1968). Bohemski klub je leta 1943 odprl Ted Ware, leta 1967 pa ga je njegova žena Gina Ware spremenila v ikonično lezbično zbirališče. Slavno klet v Chelseaju je obiskalo tudi veliko znanih ljudi, predvsem pa se je vzpostavil pomemben politično-kulturni milje, v katerem je

cvetela lezbična subkultura, kakršne dandanes skorajda ne poznamo več.

The first-ever documentary about the iconic Gateways Club, probably the most famous lesbian club in the world, is made even more notorious by its ten-minute scene in the film The Killing of Sister George (Aldrich, 1968). Won in a bet by Ted Ware in 1943 and open for over four decades, the club was a bohemian sanctuary from the start becoming lesbian only in 1967 under the watchful management of Ted's wife, Gina Ware.

sreda, 14. 12.

19.00

v Angelo

Alex Plumb, Bolivija/Nova Zelandija, 2022, 9', ap

Mlad fant, ki se preživlja z loščenjem čevljev, uporabi moč svoje domišljije, da pobegne kruti realnosti življenja na cesti.

A young shoeshine boy uses the power of his imagination to escape the harsh reality of life on the streets.

Alis

Kolumbija/Čile/Romunija, 2022, 84', ap, svp

Scenarij: **Tatiana Andrade, Anne Fabini, Gustavo Vasco, Clare Weiskopf, Nicolas van Hemelryck**

Režija: **Clare Weiskopf in Nicolás Van Hemelryck**

Produkcija: **deFilm, Casatarántula, Pantalla Cines**

Deset mladih deklet, brez zavetja primarne družine, pristane v La Arcadiji za najstnice s težavami v Bogoti. Kljub različnim izkušnjam jih združujeta popolna družbena prezrtost in stalna izpostavljenost nasilju. V tem izjemnem dokumentarnem formatu so dekleta naprošena, naj zaprejo oči in si predstavljajo izmišljeno prijateljico Alis, nakar v dialogu s filmskima ustvarjalcema soustvarijo njeno trpko življenjsko zgodbo. Tako postane Alis varen prostor, v katerem lahko gojenke izrazijo lastne boleče travme, ljubezni, hrepenenje in tudi sanje za prihodnost. Teddy in kristalni medved na letošnjem berlinskem festivalu ter še kup drugih mednarodnih nagrad.

In a home in Columbia, ten young women take a seat, one after another, and close their eyes. They are asked to picture Alis, an imaginary friend, and to bring her story to life in a creative dialogue with the filmmakers. Like the interviewees, Alis used to live on the streets of Bogotá. This imaginary companion is the seed for

an extraordinary documentary format, where Alis becomes a surface for the projection of past traumas, and also for life visions and desires for the future.

sreda, 14. 12.

21.00

Wrath of Desire

(Ai Sha), Tajvan, 2020, 115', ap, svp

Scenarij in režija: **Zero Chou**

Glavne vloge: **Peace Young, Weng Jia Wei, Hsu Yu Ting, Yen Yi Wen, Shang Ho Huang, Chen Yu Chun**

Produkcija: **Harvest Production Films Co.**

Androgina Phoenix Du, nezakonska hči predsedniškega kandidata, zaradi uboja pride pred tožilko Jade Liu, ki živi s krivdo zaradi umora brata in svoje stroge katoliške vzgoje. Preden Jade zahteva triinpolletno kazen za Phoenix Du, skupaj preživita strastno noč, ki obema preusmeri življenje. Phoenix ji iz zapora piše pisma, v katerih jo prosi, naj jo počaka. Medtem pa se Jade Liu iz strahu pred svojo lastno željo poroči z Meng Yejem, mladim nebinarnim moškim, ki jo spominja na umrlega brata. Nadvse dinamičen film nam že znane režiserke.

Androgynous Phoenix Du kills someone, and she comes before prosecutor Jade Liu, guilt-ridden from the suicide of her brother and her strict Catholic upbringing. Before demanding Phoenix's three-and-a-half years sentence for manslaughter, Jade has a night of passion with her that redirects both their lives. Phoenix writes her hundreds of letters and begs her to wait for her release. In fear of her own desire, Jade marries Meng Ye, the genderless young man she saved from prison who reminds her of her brother...

četrtek, 15. 12.

17.00

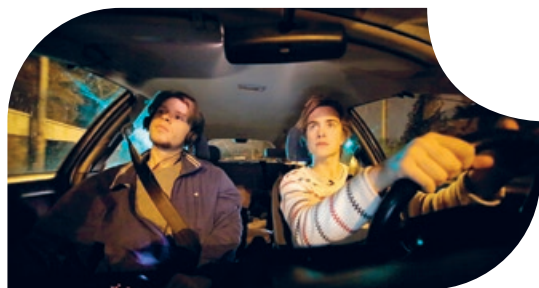
Otroci noči

(Nattebarn/Young and Afraid), Norveška 2021, 90', ap, svp

Režija: **Petter Aaberg in Sverre Kvamme**

Nastopajo: **Petter, Sverre, Monica, Oliver, Cornelia, Emma, Miriam**

Produkcija: **Indie Film**

Leta 2017 se Petter (24), ki ga poleg depresije muči tudi ponotranjena homofobija, odloči narediti samomor, a ga reši policija. Njegov najboljši prijatelj in kolega na filmskih študijah Sverre mu želi pomagati, zato predlaga, da skupaj posnameta dokumentarec o mladih ljudeh z duševnimi težavami. Na ulicah Osla spoznata vrstnice_ke, ki se borijo s svojimi demoni, ti pa se dotaknejo tudi njiju. Intimna, surova, tako rekoč resničnostna študija o krizi duševnega zdravja pri mladih ljudeh vendarle vzbuja tudi upanje.

Po projekciji bo režiser Sverre Kvamme odgovarjal na vprašanja.

In 2017 Petter (24) decides to end his life, but at the very last moment, is stopped by the police. His best friend and fellow film student Sverre is determined to help and suggests they make a film to keep Petter busy and focused on getting better. Equipped with a camera, they search the streets of Oslo to find out how other troubled souls deal with their lives. Young & Afraid is an authentic and raw documentary about choosing to live.

četrtek, 15. 12.

19.30

Pipes

Jessica Meier, Kilian Feusi in Sujanth Ravichandran, Švica, 2022, 4', animirani, bd

Vodovodar Bob presenečen ugotovi, da mora popraviti pokvarjeno pipo v gejevskem fetiš klubu.

Bob the plumber is hired to fix a broken pipe and lands to his surprise in a gay fetish club.

Vlažen prod

(Wet Sand), Švica/Gruzija, 2021, 114', ap, svp

Scenarij: **Sandro Naveriani, Elene Naveriani**

Režija: **Elene Naveriani**

Glavne vloge: **Bebe Sesitashvili, Gia Agumava, Megi Kobaladze, Giorgi Tsereteli, Kakha Kobaladze, Eka Chavleishvili**

Produkcija: **maximage, Takes Film**

V vasi ob gruzijskem Črnem morju živijo prijazni ljudje, ki verjamejo, da se dobro poznajo med seboj. Nekega dne se obesi starejši vaščan Eliko in iz mesta pride vnukinja Moe, da bi organizirala njegov pogreb. Odkrije mrežo laži in ugotovi,

da je Elikova tragična smrt posledica skrivanja ljubezenske zveze z Ammonom, ki je trajala 22 let. Resnica osvobodi tudi Moejino zmožnost za ljubezen, hkrati pa izzove vaščank_e, da zavzamejo stališče do istospolne ljubezni.

Po filmu pogovor z igralko Bebe Sesitašvili.

A village at the Georgian Black Sea with friendly people believing to know each other. One day, Eliko is found hanged; his granddaughter Moe comes to organize his funeral. She is confronted with a web of lies and the tragic consequences of Eliko's hidden love life with Ammon over the last 22 years. The truth however frees Moe's capability to love and provokes the villagers to take a stand.

petek, 16. 12.

17.00

Esther Newton me je naredila lezbijko

(Esther Newton Made Me Gay), ZDA, 2022, 90', svp

Scenarij in režija: **Jean Carlomusto**

Nastopajo: **Esther Newton, Holly Hughes, Amber Holibaugh, Shaka McGlotten, Tom »Panzi« Hansen, Jack Halberstam, Martin Manalansan, Gayle Rubin**
Produkcija: **A Cresting Moon Production**

Izjemen dokumentarni portret kulturne antropologinje, velike ljubiteljice *agilitija* in ikonične *butch* lezbijke Esther Newton. V vsej svoji akademski karieri pionirskega raziskovanja je spodbijala ustaljene predpostavke o spolu, spolnosti in antropoloških metodah. Njeno delo je navdih-

nilo generacije raziskovalk_cev na področju, ki ga danes poznamo kot LGBTQ študije oziroma študije spolov. Esther Newton pa je končno dobila tudi akademsko priznanje za svoje raziskovalno delo.

A feature documentary about a pathbreaking cultural anthropologist, dog agility enthusiast, and iconic butch lesbian. Throughout her career, Esther was a pioneer – questioning and challenging status quo assumptions on gender, sexuality, and anthropological methods. Her work inspired generations of scholars to pursue research in what would eventually become the field of LGBTQ & Gender Studies.

petek, 16. 12.

19.00

Big Night

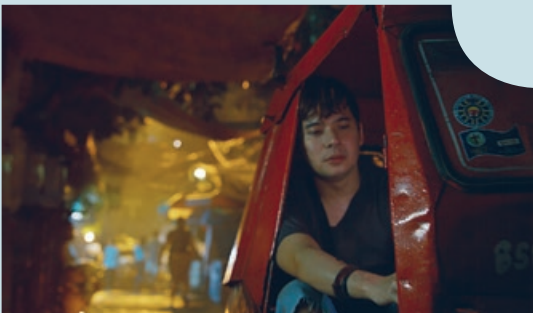
Filipini, 2021, 96', ap, svp

Scenarij in režija: **Jun Robles Lana**

Glavne vloge: **Christian Bables, Eugene Domingo, John Arcilla, Gina Pareno, Gina Alajar**

Produkcija: **Signal Entertainment, The Idea First Company, Octobertrain Films, Quantum Films**

Dharna je prijazen in podjeten gejevski kozmetik z malim salonom v manilskem slumu, njegov fant pa bi rad postal zvezda dreg šova. Ko država pozove državljanke_ne, naj prijaviijo uživalke_ce drog v svoji soseski (kar se je v resnici zgodilo), se tudi Dharna znajde na seznamu, čeprav sam nima nobene povezave z drogami. V enem samem dnevu in noči se v tej črni komediji odpravi na lov za pravico, iščoč osebo, ki ga je po krivem ovadila, pri čemer se znajde v absurdni, a nič manj grozljivi kafkovski birokratski zanki. Preko deset nacionalnih nagrad.

One long night in the life of Dharna who is a law-abiding and peace-loving gay beautician, running a small salon in the slums of Manila. When he finds out that his name has been placed on the neighborhood 'watchlist' of drug users, his life takes a sudden turn for the worst. Fearing that she might become a target for assassination, which has been a lot of some of the drug suspects on the watchlist, she sets out on a frustrating, and unbelievably comical, a bureaucratic odyssey in pursuit of answers and people that could clear her name.

petek, 16. 12.

21.00

Fist

Romy Alizée, Francija/Nemčija, 2021, 3', bd

Melodično in meditativno raziskovanje užitka pesti.

A melodic and meditative exploration of the joys of the fist.

Fin

(The End), Fernando Reinaldos, ZDA, 2022, 11', bd

Intimen vpogled v ljubezen med Roso, ki ima Alzheimerjevo bolezen, in ženo Carmen, ki zanjo skrbi.

An intimate insight into the love between Rosa, who has Alzheimer's disease, and her wife and caregiver Carmen.

Morda nekoč

(Maybe Someday), ZDA 2022, 91', svp

Scenarij, režija in produkcija: **Michelle Ehlen**

Glavne vloge: **Michelle Ehlen, Chad Steers, Shaela Cook, Jeneen Robinson, Eliza Blair, Cameron Norman, Caroline Lobbin, Olivia Cordell**

Produkcija: **Ballet Diesel Films**

Nebinarna fotografinja Jay (40) se med ločevanjem od svoje žene odloči, da se bo preselila na drug konec države in začela znova. Spotoma se ustavi pri nekdanji najboljši prijateljici iz srednje šole, v katero je bila skrivaj zaljubljena, spoprijateljci pa se tudi z gejevskim stand up komikom, ki ne verjame več v ljubezen. Jay razmišlja o neizogibnem ciklu ljubezni in o soočenjih z izgubami. Ponovno inteligentna in duhovita lezbična drama odlične režiserke Michelle Ehlen, tudi tokrat v glavni vlogi – ki se nam bo za pogovor pridružila prek zooma.

Jay, a non-binary 40-something photographer, attempts to move across the country to start her life over again in the midst of separating from her wife. Along the way, she takes a detour to stay with her high school best friend whom she used to be secretly in love with, and befriends a charismatic gay man who has long given up on love. Struggling to move forward with the next chapter of her life, memories of the past resurface as Jay grapples with the inevitable cycles of love, loss, and letting go.

sobota, 17. 12.

17.00

SPORED KRATKIH 2

v **Remembering the Nights in Safe Haven**
Iztok Klančar, Nizozemska/Slovenija, 2020, 17', bd

Kraljica preobleke, moški, nadomestni ljubimec iz blaga ter brata v praznem klubu. Abstraktna poezija o soočanju z ugašanjem nočnega življenja med pandemijo v Amsterdamu.

A drag queen, a man, a surrogate lover made of cloth, and two brothers in an empty nightclub. Abstract poetry depicting the effects of a dying Amsterdam nightlife during the pandemic.

Film bo pospremil režiser.

v **Українські Квір Борці За Свободу**
(Ukrainian Queer Fighters For Freedom),
Angelique Ustimenko, Ukrajina, 2022, 29', ap

Dokumentarni film z osebnimi izpovedmi ukrajinskih kvir bork_cev za svobodo ob začetku ruske invazije na Ukrajino.

A documentary film including personal accounts of Ukrainian queer freedom fighters at the beginning of the Russian invasion of Ukraine.

v **Maldita. A Love Song to Sarajevo**
Raúl de la Fuente in Amaia Remírez, Španija,
2022, 28', ap

Božo Vrećo, bosanski glasbenik in pevec sevdalink, piše ljubezensko pismo življenju, premagovanju ovir ter globoki vezi med Sarajevom in Barcelono.

Božo Vrećo, a Bosnian musician and sevdalinka singer, writes a love letter to life, overcoming obstacles and the deep ties between Sarajevo and Barcelona.

sobota, 17. 12.

19.00

Dva kratka filma s filmske delavnice Simone Jerala in Ambroža Pivka

Camila gre nocoj ven

(Camila saldrá esta noche/Camila Comes Out Tonight), Argentina, 2021, 100', ap, svp
Scenarij: Inés María Barrionuevo,

Andrés Aloí, Andrés Aloí, Inés María Barrionuevo
Režija: Inés María Barrionuevo
Glavne vloge: Nina Dziembrowski, Adriana Ferrer, Guillermo Pfening, Maite Valero, Diego Sánchez, Carolina Rojas
Produkcija: Latido Films

Camilina babica zboli, tako da se je Camila prisiljena preseliti v Buenos Aires in pozabiti na prijateljice in prejšnje življenje. Zamenjava liberalne srednje šole za tradicionalno zasebno institucijo le še okrepi Camilin odločen in ključovalen značaj ter feministična prepričanja, zaradi česar jo čakajo zahtevne preizkušnje. Medtem ko lovi ravnotežje v turbulenci najstniških let, se zagleda v Claro, sošolko s skrivnostjo. Obeta se feministična revolucija.

When her grandmother becomes seriously ill, Camila is forced to move to Buenos Aires and leave behind her friends. Changing a liberal public high school for a traditional private institution will only increase Camila's premature but fierce temperament. While coping with the turbulence proper of adolescence she discovers her feelings for Clara, a classmate with a secret. A feminist revolution is about to start.

sobota, 17. 12.

21.30

v **The Occurrence of Colours by Night**
Sophie Lenglachner, Nemčija/Avstrija, 5', bd

Distopična spolna fluidnost skozi modo oblikovalke Sophie Lenglachner, ki se osredotoča na lepoto teme in odseve svetlobe.

The dystopian genderfluid fashion of textile artist Sophie Lenglachner focuses on the beauty of darkness and reflective shimmers of light.

Peter von Kant

Francija, 2022, 85', sp
Scenarij in režija: François Ozon
Glavne vloge: Denis Ménochet, Isabelle Adjani, Khalil Gharbia, Hanna Schygulla, Stéfan Crépon, Aminthe Audiard
Produkcija: FOZ, France 2 Cinéma

Peter von Kant je svobodna interpretacija Fassbinderjeve mojstrovine *Grenke solze Petre von Kant* (1972). Peter je uspešen režiser, ki živi s

svojim tihim asistentom Karlom. Medtem ko ne-nehno ponižuje Karla, se noro zaljubi v mladega igralca Amirja, mu ponudi svoje stanovanje in

© Carole Bethuel / FOFZ

obljubi pomoč pri igralski karieri. Ko Amir postane slaven in samostojen, se razmerje moči hitro obrne. Film je poklon Fassbinderju, začinjen z značilno ozonovsko satiro, podloženo z nepozabnimi šlagerji.

Peter von Kant is a loose adaptation of Rainer Werner Fassbinder's masterpiece The Bitter Tears of Petra von Kant (1972). Peter von Kant is a successful film director. He lives with his assistant Karl, whom he likes to mistreat and humiliate. When he meets astonishing young actor Amir he falls in love and offers to share his apartment with him and help him break into the film industry. Ozon's cheeky take is an aesthete's delight and a feast of satirical humor.

VIMEO – Online only – Samo splet – VIMEO – Online only – Samo splet –

Babsi Adler

Diana Šikalieva, Slovenija, 2022, 11', ap

Kratek portretni dokumentarec o slovenski kraljici preobleke Babsi Adler.

A short portrait documentary about Babsi Adler, a slovenian drag queen.

Borba i dalje traje

(We Fight On), Aleksandar Nikolić, Srbija, 2022, 25', ap

Dokumentarni film o epidemiji virusa hiv v Srbiji, prikazani preko osebnih izpovedi posameznikov ter razgovorov s strokovnjaki.

A documentary film about the HIV epidemic in Serbia, told through personal accounts and interviews with experts.

Čopor pičica

(Fanny Pack), Paula Skelin, Hrvaška, 2022, 47', ap

Fanny Pack je hrvaška drag skupina House of Flamingo na svoji prvi turneji po pandemiji Covid-19. Skozi nastope in osebne pogovore članov dobimo vpogled v njihova življenja in noro predanost nastopanju.

Fanny Pack follows Croatia's only drag house, called House of Flamingo, on their first performance tour after more than a year of absence from the stages due to COVID-19 pandemic. The film provides a unique insight into members' personalities, relationships, aspirations and the hectic madness that accompanies each appearance on stage.

Hugo 18h30

Simon Helloco, James Maciver, Francija, 2020, 13', ap

Mlad igralec na avdiciji improvizira in pripoveduje zgodbe o spolnosti, boleznih in emancipaciji, katere glavni protagonist je on sam.

Hugo, a young actor is asked to improvise narrating

a story where he's the actor and director at an audition. He unfolds a tale that explores sex, disease and self-emancipation.

Lotus Sports Club

Vanna Hem in Tommaso Colognese, Nizozemska/Kambodža, 2022, 72', ap

Dokumentarni film pripoveduje zgodbo o Leaku, mladem trans nogometašu iz Kambodže, in o odnosu z njegovim botrom in trenerjem.

This documentary tells the story of Leak, a young trans footballer from Cambodia, and his relationship with his coach and godfather.

Mi vida al principio

(My Life at the Beginning), Ana Puentes Margarito, Španija, 2022, 16', ap

Silvestrski večer v Medarcosu, majhnem mestecu v okolici Madrida. Devetletna Roma se obleče v fanta, da bi zapela med družinskimi praznovanjem, s čimer na preizkušnjo postavi očetovo strpnost.

New Year's Eve in Medarcos, a small town near Madrid. Nine-year-old Roma dresses up as a boy to sing during the family celebration, testing her father's open-mindedness.

Nothing But a Human

Swati Jaiswal, Indija, 2021, 45', ap

Dokumentarni film o življenju in ustvarjanju Hiten Noonwal_a, spolno fluidni_em umetnici_ku iz Indije.

A documentary film about the life and work of Hiten Noonwal, a gender fluid artist from India.

Privilégios

(Privileges), Daniel Favaretto, Brazilija, 2022, 33', ap

Ustvarjalci dokumentarnega filma povabijo osebe, ki živijo s hivom, naj podoživijo izbrane spomine v obliki sanj.

The filmmakers invite people living with HIV to relive selected memories performatively in the form of a dream.

Um Caroço de Abacate

(An Avocado Pit), Ary Zara, Portugalska, 2022, 20', ap

Nočno srečanje med Larisso in Cláudiom na ulicah Lizbone vodi v soočenje njunih realnosti in iskanje medsebojnega razumevanja.

A nighttime encounter between Larissa and Cláudio on the streets of Lisbon leads to a confrontation of their realities and a search for mutual understanding.

OFF OFF OFF OFF OFF OFF OFF OFF OFF

ŠKUC – KULTURNI CENTER Q (TIFFANY)
METELKOVA-MESTO, LJUBLJANA

četrtek, 8. 12.

19.00

Ubijanje sestre George

(Killing of Sister George), ZDA, 1968, 140', ap

Scenarij: Frank Marcus, Lukas Heller

Režija: Robert Aldrich

Glavne vloge: Beryl Reid, Susannah York,

Coral Browne, Ronald Fraser, Patricia Medina

Produkcija: Palomar Pictures, Associates &

Aldrich Company

Leta 1968 je ameriški režiser Robert Aldrich posnel dramo/komedijo *Ubijanje sestre George*, po gledališki predlogi britanskega dramatika Franka Marcusa iz leta 1964. Starajoča se filmska igralka June »George« Buckridge nima le težav z alkoholom, ampak se hkrati spoprijema z izgubo svoje priljubljene televizijske vloge in s propa-

dajočim odnosom z mlajšo partnerko Childie. Film je poleg takrat »šokantne« lezbične vsebine znan tudi po prizoru iz legendarnega lezbičnega kluba Gateways Grind v Londonu, o katerem si lahko na letošnjem festivalu ogledate tudi dokumentarni film.

Killing of Sister George is a 1968 American film based on the 1964 play by British playwright Frank Marcus. In the film, an aging lesbian television actress, June "George" Buckridge, simultaneously faces the loss of her popular television role and the breakdown of her long-term relationship with a younger woman called Childie. The film was marketed as a »shocking drama«, as it added explicit lesbian content, and the historical scenes from the famous lesbian Loindion club called Gateways Grind.

petek, 9. 12.

19.00

NARCISSISM – The Auto-Erotic Images

Toni Karat, Nemčija, 2022, 90', ap

Režija: Toni Karat

Nastopajo: Birgit Bosold, Del LaGrace Volcano, Krista Beinstein, Eric Shen idr.

Produkcija: melting point images

Toni Karat v svojem prvem celovečernem dokumentarcu zbere 32 ljudi, ki na neki način prestopajo in širijo meje spola in spolnih identitet, ter na podstrešju iz leta 1929 govorijo o svojem intimnem pogledu v ogledalo. Njihovo raziskovanje spremljajo fotografije in intervjuji o spolu, narcisizmu in ljubezni do sebe. Kot se pokaže, vsak od

sogovornic_kov po svoje razume narcisizem, ki je tako le še zanimivejša tema.

In this debut feature film, Toni Karat invited 32 border crossers of all kinds to this beautiful untouched attic of 1929 - in order to explore the intimate view in the mirror, accompanied by photo shoots and interviews about gender, narcissism, and self-love. It turned out that everyone has their own very individual understanding of narcissism - and we could learn so much from each other! Intriguing. The film will be accompanied by a photo book featuring the protagonists.

Sledi pogovor s Toni Karat in Del LaGrace Volcano!

nedelja, 18. 12.

19.00

Feast

Nizozemska, 2021, 85', ap – projekcija za geje!

Scenarij: **Tim Leyendekker, Gerardjan Rijnders**

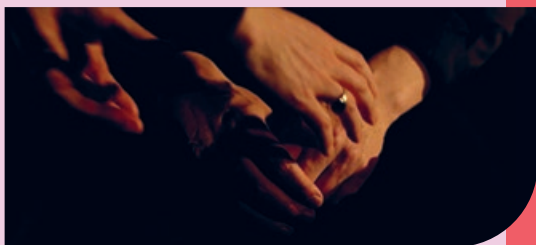
Režija: **Tim Leyendekker**

Glavne vloge: **Joost Kuno Bakker,**

Oscar van den Boogaard, Sanne den Hartogh,

Hans J., Koen van Kaam, Trudi Klever

Produkcija: **Seriousfilm**

Film je zasnovan na razvpitem primeru iz nizozemskega mesta Groningen, ko so trije moški na seks seansah omamljali druge moške in jih namerno okužili z virusom hiv. *Feast* je neposreden in drzen film, ki se spretno loteva vprašanj o življenju, smrti in morali, ki so vzniknili v eni najbolj neprijetnih afer sodobnega nizozemskega življenja.

Based on the infamous Groningen HIV Case, in which three men drugged other men and infected them with their own HIV-infected blood, Feast is a bold and provocative film that skillfully reflects the questions of life, death, and morality that have emerged from one of the most disquieting stories in contemporary Dutch life.

Sledi pogovor o kemseksu, hivu in drugih SPO.

ZAKAJ SMO PONOSNI

JASMINA ŠEPETAVC

V letošnjem otvoritvenem filmu **LGBT SLO 1984** (2022), ki prikaže bogato in nemalokrat turbulentno zgodovino slovenskega LGBT+ gibanja, najdemo sceno, v kateri dolgoletna LGBT+ aktivistka in selektorica Festivala LGBT filma, Suzana Tratnik, govori na prvi paradi ponosa v Slovenj Gradcu. Ta se je zgodila leta 2020, devetnajst let po prvi paradi v Ljubljani, a še vedno se najdejo pripadniki večinske družbe, ki vsakoletne LGBT+ parade, festivale, literarna branja in podobne dogodke spremljajo od zunaj in jim njihova funkcija za manjšine ostaja enigma. Tako, pravi v govoru Suzana, jo vedno znova kdo vpraša, na kaj so pripadnice. ki LGBT+ sploh lahko ponosni? Ona jim bojevito odgovarja: »Ponosna sem na to, ker se mi v tej družbi ni utrgalo.«

Posebna bojevitost in trdoživost je potrebna, da živiš v družbi, ki ni narejena zate, in da jo počasi, nemalokrat z velikimi napori in z osebnimi žrtvami spremeniš na bolje. **LGBT SLO 1984** je ključen filmski dokument, ki beleži ustanovitev in spremembe slovenskega LGBT+ gibanja v skoraj štirih desetletjih. In v tej štiridesetletni zgodovini sprememb najdemo eno kontinuiteto – filmski festival. S spremljanjem filmov je gibanje artikularilo nove ideje, odkrivalo skrite zgodovine, sanjarijo o boljšem jutri. Ne samo v Sloveniji: letošnji film **Peter von Kant** (2022) francoskega režiserja François Ozona je denimo poklon odkritega gejevskega režiserja kvir filmski ikoni (Rainerju Wernerju Fassbinderju) in njegovi danes kulturni klasiki kvir filma (**Grenke solze Petre von Kant**, 1972). In ta *hommage* raznolikosti in pomembnosti LGBT+ preteklosti sploh ni edini, letošnji nabor filmov namreč večkrat najde navdih v arhivih LGBT+ filmov, knjig, arhivskih materialov ..., ki sestavljajo korpus bogate alternative kulture.

Letošnji izbor nas tako ponese v mračno obdobje LGBT+ zgodovine, čas druge svetovne vojne: najprej z odmevnim filmom iz devetdesetih, **Bent** (1997), posnetim po drami in resnični zgodbi zapiranja gejev (in drugih LGBT+ oseb) v nemška taborišča. V filmu, ki je postal tekom let že klasika, odmevna igralska imena (med njimi kralj rocka Mick Jagger) poustvarijo kontrast živosti LGBT+ scene na eni in groze smrtne obsodbe zaradi seksualne identitete na drugi strani. V brezupnem kraju nemškega taborišča se znajdetata tudi glavni junakinji izjemnega dokumentarca **Nelly&Nadine** (2022). Tam kljubujoče usodi smrti odkrijeta moč umetnosti za preživetje neopisljive izkušnje, druga v drugi pa najdetata življenjsko ljubezen. Četudi je kataklizma vojne izhodišče filma (ustvarjalci so obraz ene od žensk našli med množico na starih posnetkih rešenih ujetnic taborišča), se prava zgodba začne šele po vojni. Skozi stare fotografije, domače posnetke in efemerne vsakdanje geste filmanih oseb spremljamo, kako sta si ženski navkljub travmam preteklosti in obsodbam okolice uspeli ustvariti svoje zatočišče, ki sta ga delili s skupino drugih nekonvencionalnih prijateljev.

Spremembe odnosov do LGBT+ oseb največkrat niso spodrejene hipnim prelomom vojne in katastrof, temveč sedimentarnim plastenjem bojev in druženj, gradnjo prostorov solidarnosti in vidnosti skozi dneve, mesece, leta, desetletja. Dokumentarni film **Esther Newton me je naredila lezbijko** (2022) se denimo potopi v življenje in delo antropologinje Esther Newton, ki je z vpeljevanjem LGBT+ tematik v svoje življenjsko delo za vedno spremenila akademsko disciplino, premostila akademske heteronormativne predpostavke in navdihnili niz novih raziskav LGBT+ življenj. **Gateways Grind** (2022) pa osvetli preteklost legendarnega lon-

donskega lezbičnega kluba, ki je služil kot zatočišče generacijam družbenih »odpadnic_kov« in se je pojavil tudi v kulturnem lezbičnem filmu **Ubijanje sestre George** (1968). Mimogrede, slednjega si bo mogoče ogledati tudi na letošnjem festivalu v programu OFF.

Festivalski program kaže, da sodobna LGBT+ filmska produkcija ni bila še nikoli tako živa, kot je danes. Izbrane kratke, dokumentarne in celovečerne filmske podobe nas bodo letos ponesle skozi raznolike čase in kraje: **Strah me je, torero** (2020) nas transportira v Čile leta 1986, v čas Pinochetove diktature, kjer se v vrtincu turbulentnih političnih dogodkov znajde ostareli transvestit La Loca, čeprav vse revolucije take, kot je sam, puščajo ob strani. V filipinskem filmu **Big Night** (2021) vidimo, da je nasilen lov na uživalke_ce drog, ki ga je v zadnjih letih spodbujal Dutertejev režim, lahko doletel tudi druge »moteče« prebivalke_ce. Mladi lastnik kozmetičnega salona Dharna se znajde na zloglasnem seznamu in poskuša dokazati svojo nedolžnost, preden bo prepozno. Temo, kako ne le preživeti v konservativnih, sovražnih in/ali ubožanih okoljih, temveč najti v življenju svoje prostore in ljudi, male utopije smisla in veselja, nadaljuje več del letošnjega festivala. Pakistanski **Joyland** (2022) govori o sinu stroge patriarhalne družine, ki se na skrivaj zaposli v erotičnem gledališču in se tam zaljubi v trans plesalko Bibo. V odličnem gruzijskem filmu **Vlažen prod** (2021) po smrti dedka njegova vnučinja pride v zadušljivo vasico, kjer je bival, in nadaljuje osvoboditev od spon družbenih pričakovanj, ki so celo življenje omejevale dedka. Korejski **Daljni kraj** (2021) se odvija na podeželju, kjer se skrivnostni Jin-woo s svojo nečakinjo Seol ustali na ovčji farmi. Podeželje je varno zatočišče pred preteklimi izkušnjami homofobije in družinskimi travmami, celo idilično gnezdo ljubezni,

dokler Jin-wooja ne izsledi sestra. V simpatičnem nadrealističnem filmu **Trije turobni tigri** (2022) gledamo vsakdan mladih in revnih kvir prijateljic_jev, ki tavajo po São Paulu in iščejo svoje koticke mesta, si izmenjujejo izkušnje in zgodbe ter kolektivno slikajo drugačno podobo sodobne Brazilije od tiste, ki jo zaznamuje podivjani patriarhalni kapitalizem zadnjih let. V filmu **Bestički** (2021) najdeta glavni junakinji zatočišče pred tekmovalnimi bandami prijateljic in homofobijo pariškega predmestja na strehi svojega bloka, v švedsko-norveški koprodukciji **Samo na izi** (2022) pa Joanna, ki si ne more privoščiti tablet za svoj ADHD, kaotičnost svojih misli uspe pomiriti samo v varnem zavetju simpatije Audrey. V ganljivem dokumentarnem filmu **Alis** (2022) pa zapuščena dekleta, ki so pristala v dekliskem domu v Bogoti, dobijo nalogo: zamisliti si morajo fiktivno prijateljico Alis in govoriti o njenem življenju. Skozi namišljeno prijateljico uspejo dekleta predelati svoje pretekle travme in si predstavljati boljše prihodnost, kot jim je odrejena: »Alis bo najsrečnejša ženska na svetu,« reče eno od deklet.

Ništetni filmi in vsi drugi, ki si jih bo mogoče ogledati na festivalu, pričajo o pomenu varnih prostorov, skupnosti in umetnosti ne le za preživetje, temveč za obogatitev življenja. Festival je lahko ponosen, da je prestal spremembe oblasti, homofobične in transfobične napade, dvome o potrebi po njegovem obstoju, obtožbe o getoizaciji, vsa rezanja finančnih sredstev, zapiranje starih prostorov in iskanje novih, odhode so delavk_cev in prihode novih sil ... predvsem pa je lahko ponosen, da je generacijam gledalk_cev pomagal, da so preživeli to (utrgano) družbo in si lahko zamišljali drugačne svetove.

Intervju z Borisom Petkovičem, režiserjem dokumentarnega filma LGBT SLO 84

Kaj te je zanimalo posneti dokumentarec o LGBT-gibanju v SLO/YU, tudi glede na to, da sam nisi pripadnik te skupnosti?

Sredi 80ih sem igral v bendu FREE 48, z legendarnim kolporterjem Mladine Branetom Konciljo. Kot najstnika me je oblikovala alternativna kultura 80ih, bil je to čas, ko se je Slovenija odpirala v vseh pogledih, in ko se je raziskovalo in preizpraševalo meje, tudi oziroma predvsem v umetnosti. Vse te nove podobe – glasba, video, performansi, literature, ulično gledališče ... so imele ogromen vpliv name. Največjega verjetno skupina Borghesia, najprej z glasbo, potem pa še z videi. Pa potem v 90ih Roza disko, kamor smo tu in tam zašli, ker se je tam žuralo ob nedeljah. Tako da bi rekel, da je dokumentarec o LGBT-gibanju v Sloveniji moj emotivni dolg do obdobja, ki je najbolj vplivalo na oblikovanje moje osebnosti.

Ker pa me kot filmskega ustvarjalca zanima družbena realnost, je 35 let zgodovine LGBT-gibanja bila edinstvena priložnost, da se izmeri pulz nacije, ki se najbolj jasno pokaže v odnosu večinske populacije do manjšin. Film v svojem podtonu vsekakor ponuja sliko Slovenije v zadnjih tridesetih letih.

Kaj si želel pokazati/ovekovečiti z dokumentarcem? Na čem so poudarki?

Osnovni namen vsekakor ni bil ne glorifikacija nekega obdobja ne postavljanje spomenikov zaslužnim akterkam_jem, čeprav je to pri tovrstnem dokumentarcu neizbežen stranski efekt. Jaz sem želel predvsem ohraniti zgodovinski spomin na določeno obdobje, ki lahko služi za lažje razumevanje sedanjosti in boljše oblikovanje prihodnosti. Vsako ohranjanje zgodovine je svojevrstna redukcija dogodkov, nimamo pa priročnika, kaj naj bi bilo tisto, kar je vredno ohraniti. Mene sta zanimala predvsem dva aspekta: aktivizem in kultura ter njuno medsebojno prepletanje pri gradnji identitete same skupnosti, pri čemer sem se osredotočal na dogodke, za katere sem menil, da niso zaznamovali samo LGBT-skupnosti, pač pa družbo v celoti.

Za seboj imaš že veliko filmskih projektov. Kako je bilo delati na projektu LGBT SLO 1984, si našel na kakšne ovire, nezaupanje, zlasti glede financiranja?

Naj najprej odgovorim glede financiranja; projekt je bil zavržen s strani treh različnih komisij, predno je dobil zeleno luč, vendar tega ne bi povezoval s samo temo filma. Žal je v zadnjih letih financiranje slovenskega filma doseglo najnižjo točko, projektov je veliko, vsaka komisija pa ima svoja določena merila pri odobritvi projektov. Tako bi rekel, da je bila pot do financiranja tega filma kar običajna (smeh). Je pa vedno pri projektih, kjer se ukvarjaš z vprašanji manjšine, prisotno neko nezaupanje pripadnic_kov skupnosti, strah pred morebitno manipulacijo avtorja, ki ni pripadnik te skupnosti. Zaupanje skupnosti sem moral pridobivati vztrajno in

»Kot najstnika me je oblikovala alternativna kultura 80ih«

počasi. Začelo se je tako, da sta mi na začetku odpirala vrata ti in Brane, potem pa tudi vsak_a akter_ka, ki se pojavi v filmu.

Ko si se lotil snemanja, si seveda že veliko vedel o samem gibanju, bojih, poznal si določene akterke je te scene ... Si med nastajanjem dokumentarca na LGBT sceni spoznal, posnel, doživel kaj takega, česar nisi pričakoval?

Veliko stvari je bilo odkritih »na novo«. Poznal sem seveda obrise, tudi veliko detajlov, vendar vsak_a akter_ka je posebna zgodba, vsak_a ima tudi čisto svoj emotivni spomin na dogodke, zato je bilo samo snemanje neverjetna izkušnja odkrivanja plasti, skritih pod površino. Morda me je najbolj fascinirala zgodba Christiana Reinhardta, ki je prej nisem poznal, in bi ji v holivudski dramaturški terminologiji rekli »sam proti sistemu«. Njegov boj oziroma njuno skupno prizadevanje s partnerjem Marjanom Porom za pridobitev slovenskega državljanstva za njuno posvojeno hčerko Zoro je skoraj donkihotski boj z mlini na veter, v katerem nič ne kaže na končni uspeh, ki pa se na koncu vendarle zgodi.

Svetovna premiera je bila na festivalu Merlinka v Beogradu, v času EU Pridea, zaradi česar je bilo vzdušje zelo napeto. Kako si doživljal to politično ozračje in kako se je vanj umestila premiera?

V začetku 90ih sem nekaj časa pisal za študentski časopis Tribuno. V času vojne in sankcij proti Srbiji sem v Beograd potoval čez Madžarsko, tam pa se družil pretežno s študentsko populacijo, obenem pa delal intervjuje z bendi, ki so imeli svojevrstno aktivistično držo. Naslov ene od reportaž iz tistega časa je bil Beli grad v črnih časih. Ob premieri v Beogradu sem se spet spomnil tega naslova in pomislil, da bi bil spet primeren za današnji čas. Beograd je še vedno velemesto, ki s svojo vibrantnostjo in odprtostjo vedno preseneča nas, ki prihajamo iz male evropske province. Vendar so se v času Europridea nad njim bohotili črni oblaki (dobesedno in metaforično), ki so občasno spustili nekaj kapljic dežja, ves čas pa grozili, da se lahko spremenijo v nevihto neslutnih razsežnosti. V tem vzdušju je premiera v Jugoslovanski kinoteki bila primerno komorna, vhod v stavbo je varovalo pet do zob oboroženih policistov, v dvorani pa je film požel zelo dobre odzive.

Michelle Ehlen je neodvisna filmska ustvarjalka in igralka, najbolj znana po prvi lezbični komični trilogiji – Butch Jamie, Heteroseksualka Jill in S&M Sally, ki smo ga na festivalu predvajali leta 2015. Njeni filmi so bili prikazani na več kot 100 festivalih po vsem svetu, prejela je 20 filmskih nagrad.

Na festival se vrača s filmom *Morda nekoč*, v katerem se nebinarna fotografinja Jay (40) med ločevanjem od svoje žene odloči, da se bo preselila na drug konec države in začela znova. Spotoma se ustavi pri nekdanji najboljši prijateljici iz srednje šole, v katero je bila skrivaj zaljubljena, spoprijatelji pa se tudi z gejevskim stand up komikom, ki ne verjame več v ljubezen. Jay razmišlja o neizogibnem ciklu ljubezni in o soočenjih z izgubami.

Michelle Ehlen se nam bo pridružila po projekciji, pogovor bo potekal preko zooma.

Kakšna je zgodba za ustvarjanjem filma *Morda nekoč*?

Scenarij ohlapno temelji na moji lastni ločitvi in selitvi čez državo. Medtem ko je zgodba sama po sebi izmišljena, so glavni liki in odnosi vsi delno navdihnjeni iz resničnega življenja in z njimi se lahko čustveno poistovetimo.

Pred tem ste posneli štiri celovečerne komedije. Film *Morda nekoč* prav tako vsebuje komične elemente, a gre bolj za dramo.

Ko sem naredila S&M Sally, sem si želela nov izziv in sem se odločila narediti bolj dramo. Ko sem se v šoli učila igre, sem večinoma ustvarjala drame, eden od mojih kratkih filmov je bil drama, tako da je bilo to nekaj, česar že dolgo nisem počela, in sem želela raziskati v novem projektu.

V procesu ustvarjanja filma imate običajno več vlog, tudi v zadnjem ste scenaristka, režiserka, glavna igralka in montažerka.

Zelo uživam, ko sodelujem pri različnih delih procesa.

Na praktični ravni pomaga zniževati stroške, vendar me tudi izpolnjuje.

Kako je potekala igralska avdicija? Še posebej mi je bila všeč vloga, ki jo je igral_a Elize Blair.

Vse glavne vloge razen Jess (ki jo igra Shaela Cook, ki se je pojavila tudi v mojih zadnjih dveh filmih), so bile izbrane na odprti avdiciji. Eliza Blair je prišla_ el na zadnji dan avdicije, ko smo se bližali izboru drugega igralca za vlogo mlade Jay. Na avdiciji je bil_a odlična_ en in bili smo tako srečni, da smo jo_ ga našli. Osemdeset odstotkov filma smo posneli pred kovidom, vse, razen izsekov iz mladosti. Potem smo imeli dolg premor, tako da je Eliza imel_a tudi to prednost, da je lahko gledal_a druge prizore z odraslim Jayem in je to lahko vključil_a v svojo različico tega lika.

Konec filma je odprt. Kaj se zgodi z Jayem, ko se odpelje proti Los Angelesu?

Osebnost sem optimistka glede Jayeve prihodnosti, vendar je konec prepuščen občinstvu. Nekaj ljudi me je vprašalo o možnosti nadaljevanja, vendar čutim, da se je zgodba zame končala. Želela sem povedati zgodbo o nekem, ki je po ločitvi običal v svojem življenju, in o načinih celjenja in korakih naprej. Kaj se zgodi potem, me ne zanima toliko, vendar je vedno lepo slišati, da si gledalke_ ci želijo videti še več Jayeve zgodbe.

Danes je več lezbičnih ter kvir filmov in TV serij. Še vedno pa je zelo malo vlog za nebinarne lezbičke, butch lezbičke, ki kljubujejo spolnim normam. Vaši filmi so pozitivne izjeme. Kako s tega vidika ocenjujete trenutno stanje v LGBT filmski produkciji?

Ja, v zadnjih petnajstih letih po mojem filmu Butch Jamie so se stvari začele premikati, a zelo počasi. Mislim, da nas čaka še dolga pot, a na splošno smo na pravi poti. Žal menim, da bi moji filmi, če bi vključevali feminilne lezbičke, imeli večji doseg. Toda reprezentacija in pripovedovanje naših pristnih zgodb sta pomembna ne glede na to. In seveda, več ko je vsebine, bolj se normalizira in se ne zdi več tako nišna ali obrobna. Spreminjanje ustvarjenih zgodb, pa tudi preferenc gledalk_ cev, je počasen proces.

The Witch Twins

MIHA SATLER

NA GRA JENI CA

med kratkimi filmi

Na letošnjem festivalu si boste imeli priložnost ogledati tri kratke filme umetniškega tandema The Witch Twins (Robi in Alen Predanič), ki bo za film *Marjetica* v postelji prejel nagrado za najboljši slovenski kratki film festivala. Avtorja z ustvarjanjem video performansov kreirata lastne domišljjske svetove že od zgodnjih let, nedavno pa sta se predstavila tudi na znamenitem trgu Piccadilly Lights v Londonu.

V svojih delih tvorita unikatno estetiko, kot popotovanje v lastne magične svetove. Od kod črpata navdih?

Alen: Veliko iz otroštva in iz stvari, ki so naju takrat veselile. Ko sva bila majhna, sva želela biti modna oblikovalca ženskih oblačil, zato naju je veselilo risanje kreacij. Včasih sva se na skrivaj oblekla v obleke, ki sva jih naredila iz dek in kljukic. Filmi so bili velik del najinega otroštva. Še vedno so velika inspiracija filmi, kot so Harry Potter, Čarli in tovarna čokolade, Čarovnik iz Oza, Neverjetni, Krog, Shrek, Matilda, Hribi imajo oči. Ti filmi imajo dodelana veselja, ki so naju pritegnila.

Primarni medij ustvarjanja bi lahko opredelili kot video performans. Kaj vama ta omogoča?

Robi: Performans me osvobaja, ker nimam občutka, da se moram držati omejujočih družbenih pravil. Jaz postavljam pravila in zato se izražam, kakor mi ustreza. Video je večdimenzionalen medij. Vsebuje performans, glasbo, prikaže kostume in celoten svet, ki sva ga zasnovala. Vsi ti elementi ustvarijo posebno atmosfero in občutke.

Alen: Veliko vlogo ima kostum. Že pri izdelavi kostuma se začne ustvarjanje lika. Različni kostumi mi omogočajo, da lahko vedno ustvarim nov lik, preko katerega se izražam in gibljem po spektru svoje spolne identitete.

Večinoma je vse v vajinih delih plod lastne izdelave. Zakaj tendenca k takšnim procesom?

Robi: Ustvarila sva svojo estetiko in točno veva, kaj sodi v najino veselje. Všeč nama je izviren svet, ki čim manj spominja na dolgočasen realen svet, zato stvari, ki jih lahko vsak kupi v trgovini, ne pašejo vanj. Sčasoma sva ugotovila, da se lahko znajdeš in sam ustvariš točno to, kar želiš. Lahko uporabiš določen odtenek barve, ustvariš obliko predmeta, ki jo želiš. Proces dela je ponavadi dolgotrajen in poln izzivov. Začne se z različnimi idejami in s skicami. Ideje nadgrajujeva skupaj, delo si razdeliva, vsak pa vedno dela svoj kostum.

Glasba ima precejšen vpliv na vajino delo, med drugim tudi ustvarjata glasbene videe. Kaj vama ustvarjanje z glasbo pomeni?

Alen: Glasba je bila vedno pomembna pri najinem delu, saj dopolni veselje in diktira vzdušje. Dober film mora imeti tudi dobro glasbo. Preden sva začela delati glasbene spote, sva uporabljala moje glasbene demote.

Kje se vidita čez pet let? Še vedno kot tandem?

Robi: Nikoli ne veš, ampak sigurno bi želel pripeljati *The Witch Twins* do naslednje stopnje. Želiva ustvariti celovečerni film.

Alen: Skupaj in solo. V prihodnosti vidim velik poudarek na ustvarjanju glasbe.

Iztok Klančar

Vsestranski avdiovizualni umetnik, fotograf, učitelj in tudi letošnji žirant festivala. Na njem se bo predstavil tudi s svojim kratkim filmom *Remembering the Nights in Safe Haven*.

Kakšni so tvoji začetki umetniške oziroma filmske kariere?

Če sem malo skromen, se mi zdi, da sem še čisto na začetku filmske kariere, ki bi jo točneje imenoval kariera video umetnika. Izhajam iz fotografskega okolja. Najprej po očetu fotografu, ki mi je kot petletnemu otroku porinil preprosto fotokamero v roke. Korak do gibljivih slik se je zgodil zelo naravno. Ko so me učitelji na Kraljevi akademiji v Haagu tik pred diplomskim izpitom postavili pred dejstvo, da moram poleg fotoknjige sproducirati še prezentacijo v nekem drugem mediju, sem iz tisoče snapshotov sestavil video egodokument o dveh moških, ki sta takrat močno zaznamovala moje življenje.

Zakaj se ti zdi pomembno razkrivanje lastne intime in kako je to povezano s kvir tematiko, ki je v veliki meri prevladujoča plat tvojih del? Je video format tisti, ki ti ustreza pri portretiranju LGBTQ+ tematik. Najprej naj povem, da mi je izjemno všeč beseda kvir, ki zajema precejšen del skupnosti. V procesu se raje izognem možnim definicijam tega, kar bi moralo biti kvir, saj če bi to počel, bi tvoril neko agendo oziroma trdil svoj prav. Tako bi moje delo postalo zelo togo in manj čustveno. Če je moje delo kvir, je preprosto zato, ker me ta svet fascinira, sem v duhu del tega sveta. Ker dobim solze v oči, ko vidim svojega študenta, kako si upa kombinirati oba ekstrema – moški in ženski pol – in tako pridobi neko tretjo identiteto. To je eksperiment, ki si ga sam nisem dovolil v mladosti in si ga zdaj lahko dovoljujem preko svojega dela.

V svoje projekte vključuješ osebe iz osebnega življenja in lokalne kvirovske skupnosti. Zakaj se ti zdi to pomembno?

Mislim, da je dobro biti realističen in se osredotočiti na določen talent. Moji igralci so zelo večji kvir transformacije, v kateri privzamejo to skrivnostno tretjo identiteto. Jaz se osredotočam na dobro sliko, ki nastane v moji kameri. Skupaj ustvarjamo nekaj intenzivnega, nekaj, česar se mogoče malo bojimo. To so alter egi, ki so skriti globoko v nas. In ta konfrontacija z notranjim bitjem, ki je brez nravi. Tistim, ki preprosto obstaja in je lahko jezno, nežno, potrebno seksa, ranljivo in predvsem lepo. To je tisto, kar si želim, da moja publika začuti.

V tvojem zadnjem projektu, v seriji treh kratkih filmov, je osrednja tema (ravno) izguba fizičnih kvirovskih prostorov v trenutnem času. Lahko malo razkriješ ozadje nastanka?

Film, ki se predvaja na festivalu, smo ustvarjali z ljudmi iz amsterdamskega nočnega življenja, v katerem sem se znašel pred pandemijo. Club Church, v katerem sem nekaj časa delal, je tako bitje brez nravi. Je prostor, kamor vsak spusti lastno seksualno bitje. Tam sem spoznal ljudi, ki so mi izjemno seksi v tem kar počnejo. In ti so pristali v mojem filmu. Snemali smo sredi zaprtja javnega življenja. Če smo se takrat na takšen ali drugačen način dobivali na neformalnih krajih, si moramo zdaj dati veliko več, veliko upanja. In verjetno tudi veliko konkretne pomoči.

Kaj trenutno ustvarjaš in kakšni so načrti za prihodnost? Si tudi eden izmed žirantov festivala. Kakšna so tvoja pričakovanja?

Trenutno pripravljам novo video delo, za katerega bi rad, da postane povod za medsebojno povezovanje, saj bo povezan z mentalnim zdravjem, strahovi, triggerji ... z vsem, kar statistično gledano tare našo skupnost. Brez filtrov, kakršna je realnost, novo razkrivanje naših seksualnih person. In še nekaj mi je pomembno, želim, da obiskovalci postanejo del začasne skupnosti. Da se ljudje pred mojimi gibljivimi podobami odprejo do drugih v prostoru.

V žiriranje filmov se odpravljam s čimbolj spoštljivim odnosom do ustvarjalcev. Slutim, kako zelo težko je v današnjem svetu narediti kompleten igrani film. In ga nato še predstaviti publikli. Preko žiriranja se mi je odprla lepa priložnost, da ujamem srž kvirovske filmske ustvarjalnosti, ki še kako reflektira naš celoten trenuten svet.

Vvasi ob gruzijskem Črnem morju živijo prijazni ljudje, ki verjamejo, da se dobro poznajo med seboj. Nekega dne se obesi starejši vaščan Eliko in iz mesta pride vnukinja Moe, da bi organizirala njegov pogreb. Odkrije mrežo laži in ugotovi, da je Elikova tragična smrt posledica skrivanja ljubezenske zveze z Ammonom, ki je trajala 22 let. Resnica osvobodi tudi Moejino zmožnost za ljubezen, hkrati pa izzove vaščank_e, da zavzamejo stališče do istospolne ljubezni.

Pogovarjali smo se z igralko Bebe Sesitašvili, ki bo tudi gostja v Kinoteki.

V filmu igrate vnukinjo Moe, ki se po smrti dedka Elika vrne v vas, da bi organizirala njegov pogreb. Kako ste dobili vlogo in kako ste se vloge lotili? Ker nisem profesionalna igralka, je bila moja prva reakcija, ko me je poklical gruzijski menedžer, zavrnitev. Ko pa sem kasneje prebrala scenarij, sem videla, da je stališče filma enako mojemu lastnemu, in da sem naletela na priložnost, da ga povem večjemu občinstvu. Lik lezbijke, ki jo igram, ima zelo podobno osebnost, kot jo imam sama, zato sem jo lažje upodobila. Med snemanjem sem zelo uživala in z velikim zadovoljstvom spremljam pot filma med gledalke_ce.

Film se odvija na podeželju Gruzije. Kakšne so vaše izkušnje s podeželjem v Gruziji? Kakšne so trenutne razmere za LGBT+ osebe v Gruziji?

Imam težaven odnos do svoje domovine. Resnično cenim njeno zgodovino, saj je to dežela vina, in dostojanstvo prebival-

cev v zgodovini. Ponosna sem na vrednote svoje države. Cenim prizadevanje ljudi in države, da bi presegli negativen odnos do pravic LGBT+ oseb in drugih manjših. Naša pot do razvoja in razumevanja sodobnih netradicionalnih vrednot ni bila lahka, a nismo izgubili svoje identitete. Veliko smo žrtvovali za zaščito manjšin, vendar naš boj še traja. Še naprej delujem in želim pomagati svoji državi pri premaganju težav, s katerimi se sooča.

So bile kakšne težave med snemanjem?

Čeprav smo snemali na podeželju, ni bilo nobenih težav, je pa bilo nekaj smešnih dogodkov.

Kot sem prebrala v enem od intervjujev z režiserko Eleno Naveriani, je film prejel precejšnjo finančno podporo Švice. Prav tako je premiero doživel v Švici. Nisem pa našla podatka, ali so ga že predvajali v Gruziji in kakšni so bili odzivi občinstva?

Film je bil na sporedu tudi v kinu v Gruziji, toda na moje presenečenje je prva projekcija potekala v mirnem vzdušju brez hudih konfliktov in nasilja, medtem ko je bila projekcija nekega drugega filma z LGBT+ vsebino sprejeta z veliko agresije (op.: film *In potem sva zaplesala* (2019), ki smo ga tudi predvajali na festivalu).

**Občutki niso nevarni,
pomembno je, kaj narediš
z njimi**

Otroci noči je norveški dokumentarni film, ki sta ga posnela Petter Aaberg in Sverre Kvamme. Leta 2017 se je Petter (24), ki ga poleg depresije muči tudi ponotranjena homofobija, odločil narediti samomor, a ga je rešila policija. Njegov kolega Sverre mu je želel pomagati, zato je predlagal, da skupaj posnameta dokumentarec o mladih ljudeh z duševnimi težavami. O filmu smo se pogovarjali s Sverrom Kvamme-jem, ki bo tudi gost na projekciji v Kinoteki.

S Pettrom sta posnela dokumentarni film, ki se na zanimiv in zelo oseben način loteva teme duševnega zdravja. Kako in kdaj sta se odločila posneti film? S Pettrom sva se Avgusta 2017 pogovarjala o tem, da bi kaj skupaj posnela. Septembra je Petter poskusil narediti samomor, dan zatem sva se odločila: dejansko bova skupaj posnela film. To je bila dobra priložnost za Petra, da svoje misli preusmeri še v kaj drugega kot v tedanje destruktivne vzorce. Nisva točno vedela, kaj želiva narediti, vedela sva le, da želiva s kamero ujeti resnična čustva.

Kakšen je bil proces snemanja? Kako sta našla ostale like v filmu?

Preprosto sva začela snemati ljudi. Začela sva s snemanjem na ulicah. Srečala sva veliko različnih ljudi, ki so se ali naveličali snemanja ali pa se nama s Pettrom niso zdeli dovolj zanimivi, da bi jih snemala še naprej. Toda tretji snemalni dan sva srečala Monico. Spoznala sva jo na Karl-Johanu, glavni ulici v Oslu, ko se je zabavala s prijateljico. Snemala sva jo vso noč in zjutraj smo končali v stanovanju njene prijateljice. Ko sva bila tam že nekaj ur, je Monica slekla pulover in se ulegla na kavč, da bi zadremala. Takrat sva s Pettrom na njeni roki vide-la velike brazgotine. Takoj sva razumela, da ima za seboj težko zgodbo. To je bil trenutek, ki nama je začrtal jasno pot. Monica nama je pozneje predstavila Emmo. Oliverja sva spoznala na podzemni zabavi, Cornelio pa na ulici.

Večinoma ste bili za kamero. Kako je bilo snemati dobrega prijatelja, ki se bori z duševnimi težavami in s samomorilnostjo?

Na začetku, v obdobju, ko se je najbolj boril sam s seboj, je bilo Petra čudno snemati. Zdelo se mi je, da je to v

nasprotju s tem, kar bi moral storiti. Ko je prijatelj v težavah, bi moral biti prisoten in poslušati, toda s kamero v roki se mi je prej zdelo, da nisem prisoten. Toda Petter je bil motiviran, da pove svojo zgodbo in deli svoje temne misli s svetom, in pogovarjala sva se o tem, kako to storiti. Tako se je čez nekaj časa zdelo, kot da poslušam in sem prisoten, čeprav sem bil tam tudi s kamero. Res je bilo lepo imeti skupno vizijo in iz nečesa destruktivnega poskušati narediti nekaj konstruktivnega. Povedati zgodbo in pokazati ljudem, kako je videti soočanje z duševnimi težavami. Že na začetku smo se dogovorili, da bomo posneli vse, a to še ni pomenilo, da bomo vse to uporabili pri montaži. Tako se pri snemanju nismo omejevali in ni bilo treba razpravljati o tem, ali bomo nekaj posneli ali ne. Kljub prisotnosti kamere smo se vsi počutili dobro.

Film je zelo oseben. Vključuje tudi ekspliciten spolni prizor.

O spolnem prizoru v filmu smo se veliko pogovarjali, preden smo ga začeli snemati. Vsi smo se zavedali, kaj želimo s prizorom povedati, zakaj ga želimo posneti in zakaj je pomemben. Prizor smo posneli trikrat, tako da je to, kar vidite v filmu, pravzaprav izrezano iz treh različnih dni. Seveda je zelo posebno videti svojega prijatelja med seksom, a ko smo to snemali, je bilo to pač delo. Bil sem za kamero, gledal v monitor in poskušal na najboljši možni način ujeti ljubezen med Pettrom in Miriam.

Film se zaključi optimistično ...

Ukvarjali smo se s temo samomora, zato nam je bilo pomembno posneti film, ki pokaže upanje, sicer bi bilo snemanje nesmiselno. Na koncu filma se z liki po nekaj časa znova srečamo. Njihova življenja so se v tem času spremenila, vidimo njihove korake naprej ter razmišljanja o prihodnosti. Želeli smo pokazati, da je bitka z duševnim zdravjem težka, vendar smo se osredotočili na pozitivni vidik in upanje.

“Občutki niso nevarni, pomembno je, kaj narediš z njimi,” reče Monica proti koncu filma. Ta citat je blizu sporočila filma, in mislim, da je to nekaj, česar so se v treh letih snemanja vsi liki naučili. Vsi smo bili mladi odrasli, ko smo začeli s projektom, nato pa smo bili na koncu vsi malo starejši. Vsi so že nekaj časa imeli temne in neprijetne občutke, vendar so ugotovili, da s časom izzvenijo. Naučil sem se, da občutki sami po sebi niso nevarni, in se naučil tehnik za njihovo obvladovanje.

Film je bil deležen precejšnje pozornosti na Norveškem. Že pred premiero ste ga promovirali na družbenem omrežju Tik Tok, kjer so posnetki iz filma dosegli 400.000 ogledov. Film je prejel tudi več nagrad. Kakšni so bili odzivi občinstva v kinematografih in v medijih?

Film je bil na Norveškem deležen izjemne pozornosti. V kinematografih se je dobro obnesel in je bil predvajan v veliko šolah kot uvod v pogovor o duševnem zdravju, pa tudi v organizacijah, ki se ukvarjajo z duševnim zdravjem. Nekateri_i kritičarke_i menijo, da prestopa etično mejo dokumentarnega filma. Vesel sem te razprave in vedno me razveseli, da ta film nekomu nekaj pomeni.

Kako dolgo je trajal proces ustvarjanja filma in kaj je bil navdih zanj?

Name so naredili velik vtis filmi in avtoportreti Petra Berlina (gejevske porno zvezde iz San Francisca v 70-ih). Spraševal_a sem se, zakaj cis moški s tako lahkoto izvedejo določene stvari, ne le pri seksu, in zakaj je nekaterim osebam, ki so bile socializirane kot ženske, to tako težko. To me je zelo zanimalo, ker sem nebinarna oseba, ki je bil_a socializiran_a kot lezbijka. Na začetku sem želel_a narediti fotoknjigo o narcizmu in ljubezni do sebe, a zadeva je kmalu postala tako zanimiva, da sem želel_a izvedeti več o protagonistih. Odločil_a sem se, da naredim še dokumentarec. Trajalo je 3 leta od zamisli do končnega filma ter fotoknjige, ker sem vmes snemal_a še kratke filme in ker je bilo treba zaslužiti denar za stroške produkcije in življenje.

Kako ste se povezali s protagonisti in kako ste jih izbrali?

Nisem naredil_a javnega razpisa. Odlično se mi je zdelo, da sem bil_a lahko selektivna_en in za sodelovanje vprašal_a prijateljice_e, ki so se mi zdele_i zanimive_i. Všeč mi je bilo, da se nihče ni mogel vmešavati v projekt in spreminjati vsebino ali selekcijo protagonistov. To je velika prednost snemanja zasebno financiranega filma.

Mit o Narcisu je implicitno in eksplicitno kvir – Narcis zavrne moškega snubca in je za kazen obsojen na to, da se zaljubi v lasten odsev, odsev moškega – bi po snemanju filma lahko Narcisa oklicali za kvir ikono? Dojemate narcizem manj negativno?

Zame ima mit bolj gejevske in manj kvirovske konota-

cije. Osebam, ki so bile socializirane kot ženske, narcizem ni le nedovoljen, še kaznovane in patologizirane so zaradi njega, tradicionalno bolj kot moški*. Ne morem se spomniti kvir, ne-gejevskih oseb iz umetnostne zgodovine, zato Narcisa dojemam bolj kot fascinantno gej ikono. Zanimiv je pogost pojav gejevskih parov, kjer sta si partnerja tako podobna, da se zdita kot brata ali celo dvojčka. Pri lezbijkah je to manj pogosto. Želel_a sem, da ima Narcis/narcizem bolj kvirovsko in manj negativno noto v mojem filmu – tudi bolj ženstveno! Pozitivni narcizem je lahko izjemen vir moči in želim, da bi ga doživljali vsi, ki imajo težave s svojim notranjim in zunanjim odsevom.

V filmu poveste, da ste bili na uličnem sejmu Folsom. Kakšna je bila ta izkušnja (še posebej, ker ta dogodek obiskujejo predvsem cis moški geji)?

V filmu je prizor s sejma Folsom Europe, na katerem sva bili_a z Majo Buhmann, ki sem jo_ga tudi intervjual_a. Vsako leto obiščem sejem, ko sem v Berlinu. Izkušnje so različne, a mnogo cis gejev pozdravlja prisotnost ljudi, ki to niso. Na primer, zaradi mojega transmaskulina in nedoločljivega izgleda sem jim zanimiv_a in ne počutim se le kot gledalka_ec. Kljub temu se mi zdi, da nekatere živciram: če me vidijo kot žensko/lezbijko, je komunikacija povsem drugačna. Večkrat sem bil_a v vrvežu potisnjen_a ob stran »po nesreči«. Ne smemo pozabiti, da je na žalost še vedno veliko mizoginije in lezbofobije v gejevski skupnosti. Zdi se mi, da zato veliko BDSM kvir oseb s težavo obišče ta dogodek.

V filmu govorite o tem, da se družbeno gledano osebe, ki niso cis moški, a imajo moški izgled, ne dojemajo kot privlačne ali erotične. Zakaj se vam zdi, da ti predsodki obstajajo (tudi v kvir skupnosti)?

Konec koncev živimo v patriarhatu. To pomeni, da so ženske* na splošno manj vredne od moških*. Moški* so subjekti in ženske* so »njihovi« objekti. Mimogrede, v zapisu namenoma uporabljam zvezdico: trans moški so po tranziciji nagrajeni z moškimi privilegiji, ki prej niso bili dosegljivi, a le če povsem pass-ajo. Trans ženske izgubijo te privilegije. Patriarhat jih kaznuje zaradi njihove tranzicije in ker so ženske*. Patriarhat tudi določa, kako moramo izgledati. Ključna besedna zveza: moški pogled. Lezbijke, ki se upirajo splošnim lepotnim normam in zato razvijejo lastne erotične kode, so bile vedno osovražene in kaznovane: pred Stonewallom so bile v Ameriki lezbijke v moških oblačilih lahko aretirane. Na policijskih postajah pa so se vedno dogajali spolni napadi in nadlegovanje. Še danes skoraj v vseh kulturah obstajajo slabšalni izrazi za ženske, ki vizualno »izstopajo« in se upajo izražati z moškimi potezami. Gejevska skupnost ni odporna na mizoginijo in lezbofobijo, kar se pozna pri pomanjkanju solidarnosti in, na primer, razdelitvi LGBTIQ javnih sredstev. Tisti z močjo in privilegijem branijo svoj položaj. Nenadoma geji in lezbijke (in druge kvir osebe) niso več na istem. Moški in ženske se postavijo drug proti drugemu.

Del LaGrace Volcano

V filmu pravite, da po tem, ko ste bili vse možno in so vas drugi videli kot vse možno, ne veste, kaj je vaše »bistvo«. Ali to vedenje prinaša svobodo?

Ne vem, če sem rekel točno to ali pa to mislim s svojimi besedami. Videli so me kot moškega in žensko, kar je res. Redko me ljudje vidijo tako, kot doživljam sebe – kot osebo, ki je obenem interspolna in nebinarna, niti povsem moška niti ženska. Vem, kdo sem, a želim, da obstaja dvom glede koncepta »bistva« osebe.

V filmu je omenjena razlika med narcizmom in ljubeznijo do sebe. Ali oba dojemate pozitivno?

Naslov filma se mi zdi problematičen, ker namiguje na popolno egocentričnost na račun vseh ostalih. AFAB osebe (osebe, ki jim je ob rojstvu pripisan ženski spol) smo indoktrinirane in od nas se zahteva, da nas skrbijo, kako izgledamo, potem pa se nam zaradi tega pripiše narcizem. Bivši ameriški predsednik Trump je odličan primer narcistične osebnostne motnje. Dojenčki in majhni otroci so pravzaprav edini ljudje, ki jim je narcizem dovoljen, a pričakuje se, da bodo prerasli to razvojno stopnjo. Težko je imeti rad samega sebe v svetu, ki zavrača ljudi, ki se ne morejo ali pa se nočejo prilagoditi kulturnim normam, ki obkrožajo spol. Zato je to, da imaš rad (kvirovsko) sebe, lahko dejanje upora. Že več kot štiri desetletja ustvarjam slike sebe in drugih, ki nas prikažejo v vsej naši kvir, nenormativni slavi. To počnem zase in za vas.

V filmu poveste, da ste si za projekt INTER*me pustili rasti dlake po telesu v imenu umetnosti (in ne zato, ker vam je to všeč). Kako je to vplivalo na vaše doživetje samega sebe? Kako je to vplivalo na doživetje drugih?

Svojim dlakam na obrazu, hrbtu in prsih sem pustila, da rastejo, za INTER*me, dolgoletni projekt o mojem interspolnem telesu, ki se stara. Še posebej ne maram dlak na hrbtu, a ker jih ne vidim pogosto, ne razmišljam preveč o tem. Rad bi imel krajšo brado, kot sem jo imela že leta prej, a dokler ne končam projekta, vsaj določene faze, bom še naprej pustila, da raste. To ni preveč vplivalo na moje doživetje samega sebe, a morda me zdaj drugi vidijo kot bolj moško, kot so me prej?

Zelo mi je všeč, ko rečete: »Ni treba vsem vedeti, niti si vsi ne zaslužijo vedeti, da se gibljem med njimi.« Bi rekli, da je pass-anje (kot oseba, ki ni kvir) zgolj taktika za preživetje ali lahko tudi vir narcizma?

Najprej bi povedal, da je ta izjava interna šala. Moj prijatelj, trans igralec David Harrison, to reče v svojem filmu

© Toni Karat

Transparent in zdelo se mi je smešno. Ne zdi se mi, da gre za »pass-anje«, bolj za to, da enostavno živiš svoje življenje in nisi vedno dosegljiva, da izobražuješ druge. V svojem življenju rad zmotim doživetja ljudi, ki jih srečam, tako da sem zelo odprta glede tega, kdo sem in zakaj sem se odločil, da se me vidi kot kvir/interspolno/nebinarno osebo. Majhni znaki imajo lahko izredno moč – na primer malo bolj rdeče ustnice ali pa oblačila, ki jih drugi ljudje ne vidijo kot »moška«. Nimam nadzora nad tem, kako ljudje razumejo, kar vidijo, ko me vidijo. Vem, da me ljudje verjetno večino časa vidijo kot gej moškega ali pa moškega, ki bi rad bil ženska, in ne tako, kot vidim sebe. Kljub temu vztrajam in se prebijam skozi nelagodje. V krajih, kot je London, kjer sem doživela nasilje, sem obupal nad intervencijami in tam zavestno pass-am kot belec srednjih let, kar je zagotovo taktika preživetja.

Za konec še to – na Metelkovi v Ljubljani ste leta 2003 sodelovali pri vodenju delavnice za kralje preobleke. Imate od takrat kakšne lepe spomine? Vas je kaj presenetilo glede slovenske LGBTQ+ scene?

Hvala za datum! Nisem bil prepričan, kdaj sem bila tam! Mislim, da sem bil pred tem že dvakrat. Zelo lepe spomine imam in načrtujem, da bom s sabo v Slovenijo prinesla slike, ki so takrat nastale. Ne spomnim se, da bi me kaj presenetilo glede LGBTQ+ scene, spomnim pa se, da smo se zelo zabavali z vsemi, ki so prišle na delavnico kraljev preoblek, ki sva jo vodila z mojo takratno partnerico Indro Windh. Tokrat imam namen ustvariti nove spomine z vsemi vami.

Mednarodna žirija International Jury

IZTOK KLANČAR

je pripovedovalec zgodb in učitelj na področju gibljivih slik. Živi v Amsterdamu. Dela eksperimentalne filme in poučuje na Kraljevi akademiji za umetnost in oblikovanje v Hagu. Osebnostne zgodbe in opazovanja predeluje v fiktivne naracije in scenarije, ki razgrinjajo naše notranje življenje kot seksualnih oseb. V svojem zadnjem delu Noči v varnem pristanu (2020) Klančar naslavlja nenaden zaton nočnega življenja v amsterdamski kvirovski skupnosti. Trenutno se ukvarja s filmsko instalacijo in performansom (Zgodbe), ki črpajo iz temnejše plati kvirovske intimne.

Iztok Klančar is a storyteller and teacher who works with moving images. Based in Amsterdam, he makes experimental films and teaches at the Royal Academy of Art in The Hague. He rewrites personal stories and observations into fictional narratives and scripts which reveal the inner lives of our sexual personae. In his recent work, Remembering the Nights in Safe Haven (2020), Klančar addressed the sudden disappearance of nightlife in the queer community in Amsterdam. He is currently working on an immersive film installation and performance (Stories) that draws its source from the darker side of queer intimacy.

SINA FRÜH

je študirala angleščino in lingvistiko ter film na Univerzi Zürich (UZH). Že med študijem je delala na raznih projektih, povezanih s filmom in kulturo, tudi kot raziskovalna asistentka na oddelku za filmske študije na UZH. Delovala je tudi na področjih filmske produkcije, in sodelovala pri razvoju projekta «letsmuseum» ter vodila ture o feminizmu in umetnicah pri Kunsthaus Zürich. Leta 2015 se je pridružila največjemu švicarskemu kvirovskemu festivalu Pink Apple, kjer je zdaj ena od umetniških vodij.

Sina Früh studied English literature and linguistics, film studies, and gender studies at the University of Zurich (UZH). During and after her education she has worked in various positions related to film and culture, for instance as a research assistant at the film studies department at UZH. She was also active in film production, music festival organization, and with «letsmuseum», where she co-developed and gave tours on feminism and female artists at Kunsthaus Zurich. In 2015 she joined Switzerland's largest queer film festival Pink Apple where she is now artistic co-director.

UROŠ GORIČAN

je ustvarjalec na področju TV, filma, vsebin za mobilne in spletne platforme ter oglaševanja. Kot scenarist je sodeloval pri TV serijah in kratkem animiranem filmu. V vlogi producenta je delal na dokumentarnih filmih in celovečernem filmu. Nekaj let pa je kot programski direktor spletnih in mobilnih platform eksperimentaliziral z večplatformnimi formati (filmske) pripovedi.

Uroš Goričan is an author and producer for television, film, content for mobile and online platforms, and advertising. As a screenwriter, he worked on TV series and a short animated film. As a producer, he produced documentary films and a feature film. During his career he also experimented with multi-platform (film) narrative formats for online and mobile platforms.

Knjige Lambde in festival

četrtak, 1. 12.

V njegovem objemu

(Holding the Man), Avstralija, 2015, 127, bp

V njegovem objemu je delo, ki se osredotoča na spomine iz Timovega kratkega življenja. V knjigi avtor opiše svojo zvezo z Johnom Caleom, vse od začetkov, ko se kot najstnika spoznata v katoliški šoli Xavier in se med njima razvije ljubezen, pa skozi devetdeseta leta, ko oba zbolita za aidsom, ki je tedaj terjal ogromno življenj. Tim opiše svoja najstniška leta ter prve težave, ki se pojavijo v zvezi z njegovo spolno usmerjenostjo, kako ga sprejme okolica in kako mora sprejeti samega sebe, kako se kot študent poveže z aktivistično skupino za enakopravnost istospolno usmerjenih, nato pa brez olepšav opiše začetek in potek krute bolezni, ki je njemu in Johnu življenje obrnila na glavo. Bolezen je Tima navsezadnje tudi spodbudila k pisanju te tragične zgodbe, ki se zaključuje z Johnovo smrtjo leta 1992 in s Timovim žalovanjem.

Gre za eno redkih prvoosebni pričevanj iz obdobja aidsa v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Po knjižni predlogi sta nastala gledališka igra in dokumentarec, leta 2015 pa so posneli še istoimenski igrani film. Knjiga je prejela nagrado za človekove pravice za stvarno literaturo in v Avstraliji še vedno velja za eno najbolj priljubljenih nelepšolovnih del.

nedelja, 11. 12.

Bent

VB/Japonska, 1997, 105', svp

Po motivih dela: Heinz Heger – Možje z rožnatim trikotnikom.

Gre za prvo obsežno pričevanješko besedilo homoseksualca iz dobe nacionalsocializma, ki je doseglo širšo javnost. Knjiga, napisana iz prvoosebne pripovedne perspektive, je bistveno prispevala k osvetlitvi do tedaj še povsem tabuizirane tematike homoseksualnih zapornikov, ki so v nemških koncentracijskih taboriščih morali nositi rožnate trikotnike in bili izpostavljeni posebnim oblikam mučenja. Postala je pomembna referenca za nastajajoče gejevsko gibanje v nemškem govornem prostoru in v Avstriji ter neke vrste »klasika« taboriščne literature na temo homoseksualnosti.

Po predvajanju filma bo naš gost Marco Reglia, raziskovalec iz Trsta.

Kakšne so vaše vezi s homoseksualnostjo v nacističnih koncentracijskih taboriščih?

To področje sem začel raziskovati, ko sem bil predsednik Arcigay v Trstu; v letu 2005 smo tudi postavili znak trikotnika v spomin žrtvam. Kasneje sem se lotil študijsko, odkril veliko dokumentov in jih zbral v svoji knjigi.

Kakšna pa je bila razlika med Nemčijo in Italijo?

Nemčija in veliko drugih evropskih držav so imeli poseben zakon, ki je kriminaliziral homoseksualnost, Italija pa takega zakona niti ni imela. Vendar so v času fašizma uporabili druge načine in zakone, da so se znebili v glavnem moških homoseksualcev. Večinoma so jih pošiljali na otočje Tremiti v Jadranskem morju. Sicer pa bom o vsem tem spregovoril publikli.

20.30

torok, 13. 12.

17.00

Strah me je, torero

(Tengo miedo torero/My Tender Matador), Čile/Argentina/Mehika, 2020, 93', ap, svp

Pedro Lemebel (21. 11. 1952 – 23. 1. 2015), čilski esejist, kronist in romanopisec, znan po kritičnem odnosu do avtoritarnega sistema, se je rodil v revni četrti Sanitaga. Prav revščina in družbene razmere so močno zaznamovale njegovo otroštvo in svetovni nazor. Leta 1987 je soustanovil umetniški kolektiv Yeguas del Apocalipsis (Kobile apokalipse), ki je s številnimi odmevnimi in provokativnimi dogodki opozarjal na pravico do življenja, do spomina in seksualne svobode. Kot razkrit homoseksualec je bil izjemno priljubljen v LGBT-skupnosti in deležen velike podpore (pa tudi kritike) čilske levice in komunistov, ko je v svojih delih osvetljeval zatemnjeni, marginalizirani Čile in izpostavljал kočljive teme (homoseksualnost, transspolnost, prostitucijo, revščino), zlasti v mestnih kronikah, ki jih je objavljval v pomembnih časnikih in revijah. Njegov prvi roman, Strah me je, torero, je bil leta 2001 med najbolje prodajanimi knjigami v Čilu.

Med političnimi nemiri osemdesetih let se osamljen transvestit zaplete v nevarno igro. Od življenja tepena, a nanj kljub vsemu navezana Tetka z vogala se preživlja z vezenjem za visoke sloje. Mlad aktivist Carlos išče skrivališče za tajne sestanke. Iz čiste ljubezni mu Tetka ponudi svoje podstrešje in iz čiste ljubezni mu vse bolj vdano pomaga. Roman v radoživem, baročnem slogu proslavlja zmago čustev in erotike nad predsodki, pregradami in ozkosrčnostjo. Hkrati je ostra kritika dolgoletne vojaške diktature v Čilu.

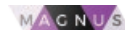
FESTIVAL SO PODPRLI:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina
Ljubljana

МОИ ОКЕЈ

lezbična četrt

9. festival Lezbična četrt
spomladi 2023

SEM HIV POZITIVEN, A NE PRENAŠAM VIRUSA.

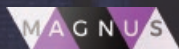
Znanstvene raziskave dokazujejo, da imajo osebe s hivom, ki se zdravijo, nezaznaven virus in ga ne morejo prenašati naprej.

Zahvaljujoč zdravilom za hiv
to danes **zmoremo.**

#UequalsU

#N=N - Nezaznavno = Neprenosljivo
TASP - Zdravljenje kot preventiva

plushivisti.si | kajisces.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

Projekt sofinancira Ministrstvo za zdravje RS

ZBIRKA LAMBDA OD 1990 ZE 160 MASLO- VOV

ČESTITAMO
JENKOVA NAGRADA
2022

